EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO

Bryssel 21.12.2005
KOM(2005) 671 lopullinen

2005/0278 (CNS)
2005/0279 (CNS)

Ehdotus:

NEUVOSTON ASETUS

luonnonmukaisesta tuotannosta ja luonnonmukaisten tuotteiden merkinnöistä

Ehdotus:

NEUVOSTON ASETUS

maataloustuotteiden luonnonmukaisesta tuotantotavasta ja siihen viittaavista merkinnöistä maataloustuotteissa ja elintarvikkeissa annetun asetuksen (ETY) N:o 2092/91 muuttamisesta

(komission esittämät)

PERUSTELUT

TOIMINTAKEHYS

Luonnonmukainen tuotanto

1. Neuvosto loi vuonna 1991 asetuksellaan (ETY) N:o 2092/91 luonnonmukaiselle maatalous- ja elintarviketuotannolle ensimmäiset yhteisön puitteet. Reilut kymmenen vuotta myöhemmin, kun luonnonmukainen tuotanto oli kehittynyt huomattavasti, komissio aloitti näiden puitteiden tarkasteluprosessin saatujen kokemusten perusteella.

2. Luonnonmukainen tuotanto on kasvanut vauhdilla sen jälkeen, kun asetus vuonna 1991 annettiin, ja se lisääntyy yhä useimmissa jäsenvaltioissa. Tuoreimpien tilastotietojen mukaan 149 000 tilaa harjoittaa luonnonmukaista tuotantotapaa tai on siirtymässä siihen. Vuonna 2003 näiden tilojen osuus kaikista maatiloista 25 jäsenvaltiossa oli 1,4 prosenttia. Luonnonmukaisessa tuotannossa ja siirtymisvaiheessa olevaa alaa oli samana vuonna 5,7 miljoonaa hehtaaria eli 3,6 prosenttia käytössä olevasta maatalousmaasta.

3. Tämä kehitys sekä Itävallassa vuonna 1999 ja Tanskassa vuonna 2001 pidetyt luonnonmukaisia elintarvikkeita ja luonnonmukaista viljelyä koskeneet konferenssit huomioon ottaen neuvosto pyysi Ruotsin puheenjohtajakaudella komissiota ehdottamaan luonnonmukaisia elintarvikkeita ja luonnonmukaista viljelyä koskevaa eurooppalaista toimintasuunnitelmaa. Toimintasuunnitelmasta toivottiin perustaa luonnonmukaisen tuotannon tulevien vuosien politiikalle, minkä vuoksi siinä tulisi esittää strateginen yleisnäkemys luonnonmukaisen maatalouden vaikutuksesta yhteiseen maatalouspolitiikkaan.

4. Toimintasuunnitelmaa valmisteltaessa järjestettiin laaja kuulemiskierros, muun muassa asiantuntijapaneelin kokouksia, yleisön konsultointia Internetissä ja lopuksi tammikuussa 2004 julkinen kuuleminen.

5. Kuulemiskierroksesta tehdyt tärkeimmät sääntelyyn liittyvät johtopäätökset olivat seuraavat: on olemassa tarve selkeyttää luonnonmukaisen tuotannon periaatteita ja tavoitteita, varmistaa valvontajärjestelmän luotettavuus, korjata sisämarkkinoilla esiintyvät puutteet, jotka johtuvat kansallisista ja yksityisistä logoista ja vaatimuksista, täydentää ja parantaa standardeja sekä tehostaa tuontiin liittyviä säännöksiä.

6. Komissio hyväksyi tiedonannon luonnonmukaisia elintarvikkeita ja luonnonmukaista viljelyä koskevasta eurooppalaisesta toimintasuunnitelmasta heinäkuussa 2004. Toimintasuunnitelmassa esitetään 21 toimea luonnonmukaisen maatalouden edistämiseksi EU:ssa. Neuvosto pyysi päätelmissään lokakuussa 2004 komissiota jouduttamaan toimintasuunnitelman toteuttamista ja esittämään vuoden 2005 aikana konkreettisia toimenpiteitä, joilla yksinkertaistettaisiin nykytilannetta ja varmistettaisiin yleinen johdonmukaisuus. Monien toimien toteuttamisen edellytyksenä on nimittäin luonnonmukaisesta tuotannosta annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 2092/91 muuttaminen.

7. Tässä ehdotuksessa otetaan huomioon neuvoston päätelmissään toivoma laaja yleisön kuulemiskierros, joka järjestettiin ennen toimintasuunnitelman hyväksymistä. Siinä

otetaan huomioon myös jäsenvaltioiden ja sidosryhmien myöhemmät vastaukset ja lukuisat kirjalliset palautteet, jotka saatiin komission valmisteluasiakirjaan, joka koskee tiedottamista ja konsultointia tärkeimmistä ideoista neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2092/91 uudistamiseksi. Konsultaatio järjestettiin luonnonmukaisen maatalouden pysyvän komitean 26. syyskuuta ja luonnonmukaisen maatalouden neuvoa-antavan ryhmän 5. lokakuuta 2005 pidettyjen kokousten yhteydessä.

Tutkimus

8. Tämän ehdotuksen tavoitteita ja periaatteita laadittaessa on otettu huomioon luonnonmukaista maataloutta koskevan EU-asetuksen tarkistamiseksi toteutetun tutkimushankkeen[1] alustavat päätelmät. Kun komissio myöhemmin laatii yksityiskohtaiset soveltamissäännöt, se ottaa huomioon luonnonmukaista maataloutta koskevan EU-asetuksen tarkistamiseksi toteutetun tutkimushankkeen sekä luonnonmukaisia elintarvikkeita ja luonnonmukaista viljelyä koskevan eurooppalaisen toimintasuunnitelman arviointikriteerien ja -menetelmien kehittämistä koskevan tutkimushankkeen[2] lopulliset tulokset.

Eurooppalaisen vesiviljelyn kestävä kehitys

9. Vesiviljelyn osalta ehdotuksessa pannaan täytäntöön yksi toimista, jotka mainitaan komission vuoden 2002 tiedonannossa neuvostolle ja Euroopan parlamentille ”Yhteisön vesiviljelyalan kestävää kehittämistä koskeva strategia”[3], eli yhdenmukaistetaan asetuksen (EY) N:o 2092/91 mukaiset luonnonmukaista vesiviljelyä koskevat säännöt.

Sääntelyn yksinkertaistaminen ja parantaminen

10. Luonnonmukaista tuotantoa koskeva nykyinen oikeudellinen kehys muuttuu yksinkertaisemmaksi, kun tavoitteet, periaatteet sekä valvontaa, tuontia ja tuotantoa koskevat perussäännöt määritellään ja esitetään yhdessä neuvoston asetuksessa, joka on yksinkertainen, selkeä ja avoin. Se vähentää huomattavasti neuvoston asetuksen yksityiskohtaisuutta ja mahdollistaa myös soveltamissääntöjen yksityiskohtaisuuden vähentämisen. Nykyinen järjestelmä, joka perustuu poikkeusten myöntämiseen, korvataan avoimella tarkoin säännellyllä mekanismilla, jossa säännöt voivat kuitenkin olla lievempiä (ks. Joustavuus).

11. Luonnonmukaista tuotantoa ja luonnonmukaisten tuotteiden merkitsemistä koskevat olennaiset vaatimukset johtuvat ehdotukseen sisältyvistä periaatteista ja tuotantosäännöistä. Näiden periaatteiden soveltaminen edellyttää yksityiskohtaisten soveltamissääntöjen antamista, joiden hallinnointi taas edellyttää lukuisten päätösten tekemistä esimerkiksi luonnonmukaisissa tuotteissa käytettävien ainesosien ja ainesten hyväksymisen osalta. Yhteisen maatalouspolitiikan hiljattaisen uudistuksen myötä sen keskeiseksi tekijäksi nousee laadukkaiden tuotteiden tuotanto ympäristöä suojellen, eläinten hyvinvoinnista huolehtien ja yhteiskunnan tarpeisiin vastaten.

---

1 EEC/2092/91 (Organic) Revision SSPE-CT-2004-502397: Research to support revision of the EU Regulation on organic agriculture.

2 ORGAP SSPE-CT-2005-006591: European Action Plan of Organic Food and Farming, Development of criteria and procedures for the evaluation of the EU Action Plan for Organic Agriculture.

3 Komission tiedonanto neuvostolle ja Euroopan parlamentille "Yhteisön vesiviljelyalan kestävää kehittämistä koskeva strategia" KOM(2002) 511 lopullinen.

Tämä sääntely on tärkeä osa yhteistä maatalouspolitiikkaa. Se liittyy myös läheisesti maatalousmarkkinoiden kehitykseen. Nykyinen sääntelykomitea olisi korvattava hallintokomitealla päätöstentekoprosessin helpottamiseksi ja laatunäkökohdan integroimiseksi yhä enemmän yhteiseen maatalouspolitiikkaan ja sen hallintojärjestelmiin.

12. Valvontasäännökset tulee pitää yksinkertaisina viittaamalla rehu- ja elintarvikelainsäädännön virallista valvontaa koskevassa asetuksessa (EY) N:o 882/2004[4] säädettyihin yleisiin puitteisiin. Tähän ehdotukseen sisältyy vain luonnonmukaista maataloutta koskevia säännöksiä. Kun rehu- ja elintarvikelainsäädännön viralliseen valvontaan sovelletaan riskiin perustuvaa lähestymistapaa, toimijoille aiheutuvaa hallinnollista taakkaa saadaan pienennettyä. Uudella lähestymistavalla pystytään kohdistamaan tarkastukset kaikkein suuririskisimpiin osioihin. Riskiin perustuvasta lähestymistavasta hyötyvät myös riskiperusteisia sisäisiä valvontajärjestelmiä soveltavat toimijat.

13. Ehdotus edistää näin lukuisissa lainsäädännön yksinkertaistamista koskevissa komission aloitteissa mainittujen toimien toteutumista. Sen avulla toteutetaan komission tiedonannossa ”Yhteisön Lissabon-ohjelman toteuttaminen: strategia sääntely-ympäristön yksinkertaistamiseksi”[5] mainittu maatalous- ja elintarvikealan muokattavaan yksinkertaistamisohjelmaan kuuluva ensimmäinen toimi. Se on myös yhteisen maatalouspolitiikan yksinkertaistamisesta ja lainsäädännön parantamisesta annetussa komission tiedonannossa[6] mainittu politiikkaan liittyvä toimenpide.

EHDOTUS

Kohde, soveltamisala ja määritelmät

14. Ehdotus koskee luonnonmukaista tuotantoa, eikä pelkästään pakkausmerkintöjä. Ehdotus ei koske aterioiden valmistusta ja myyntiä loppukuluttajalle suurkeittiöissä, kuten ravintoloissa, hotelleissa, sairaaloissa ja kanttiineissa, baareissa tai kahviloissa.

15. Ehdotuksen soveltamisalaan kuuluvat jalostamattomat maataloustuotteet riippumatta niiden loppukäytöstä. Näitä ovat erityisesti kotieläimet, jalostamattomat kasvi- ja eläintuotteet sekä elävät tai jalostamattomat vesiviljelytuotteet. Jalostetut maataloustuotteet luetaan mukaan, jos ne on tarkoitettu ihmisravinnoksi tai eläinten kulutukseen (rehu, jalostetut kasvi-, eläin- ja vesiviljelytuotteet). Ehdotuksessa vahvistetaan tavoitteet, periaatteet ja tuotantosäännöt kaikille tuotteille, luomuviinit sekä luonnonmukaiset vesiviljelytuotteet ja elintarvikejalosteet mukaan luettuina. Kaikille tuotteille voidaan vahvistaa yksityiskohtaiset soveltamissäännöt komitologiamenettelyllä. Tällainen menettely soveltuu erityisen hyvin nykyisten sääntöjen soveltamisalaan kuulumatonta luonnonmukaista viinintuotantoa koskevien yksityiskohtaisten sääntöjen antamiseen. Vesiviljelyä koskevat tuotantosäännöt annetaan myöhemmin.

---

4 Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 882/20004, annettu 29. huhtikuuta 2004, rehu- ja elintarvikelainsäädännön sekä eläinten terveyttä ja hyvinvointia koskevien sääntöjen mukaisuuden varmistamiseksi suoritetusta virallisesta valvonnasta.

5 KOM(2005) 535 lopullinen, 25.10.2005.

6 KOM(2005) 509 lopullinen, 19.10.2005.

16. Soveltamisalan laajentaminen ei ole suunnitteilla. Ehdotuksen ulkopuolelle jätetään luonnonvaraisten eläinten metsästys ja kalastus, joista ei saada tuotteita maatalouskäytäntöjä soveltamalla; sen vuoksi niiden sisällyttäminen ei olisi johdonmukaista ehdotettujen tavoitteiden ja periaatteiden kanssa. Soveltamisalaa ei laajenneta kattamaan seuraavia Euroopan yhteisön perustamissopimuksen liitteeseen I kuulumattomia tuotteita: mineraalit, vedet, jalostetut non-food-maataloustuotteet, kuten tekstiilit, kosmetiikka ja muut teolliset tuotteet.

Luonnonmukaisen tuotannon tavoitteet ja periaatteet

17. Kuten luonnonmukaisia elintarvikkeita ja luonnonmukaista maataloutta koskevassa eurooppalaisessa toimintasuunnitelmassa todetaan, asetuksen tehostamiseksi on syytä määritellä asianmukaisesti tavoitteet ja periaatteet. Ehdotuksessa esitetään luonnonmukaiselle tuotannolle seuraavat tavoitteet:

   – kuluttajien edun suojaaminen, kuluttajien luottamuksen varmistaminen ja harhaanjohtavien merkintöjen välttäminen

   – luonnonmukaisen tuotannon kehittäminen ottaen samalla huomioon alueelliset erot ilmasto-olosuhteissa, viljelyolosuhteissa ja luonnonmukaisen maatalouden kehitysasteessa

   – ympäristön, luonnon monimuotoisuuden ja luonnonvarojen suojelun korkea taso

   – eläinten hyvinvointia koskevat korkeat vaatimukset, jotka vastaavat täysin eläinten lajikohtaisia käyttäytymistarpeita.

18. Periaatteista useimmat sisältyvät jo asetuksen (ETY) N:o 2092/91 liitteessä esitettyihin yksityiskohtaisiin sääntöihin. Tässä ehdotuksessa nämä periaatteet muokataan asetettujen tavoitteiden mukaisiksi artikloiksi.

19. Ymmärrettävyyden parantamiseksi ehdotuksessa esitetään tavoitteiden ja periaatteiden lisäksi tuotantoa koskevat perussäännöt. Tuotantosäännöt luovat puitteet yksityiskohtaisille säännöille, jotka tullaan antamaan komission asetuksissa.

Joustavuus

20. Ehdotuksen tarkoituksena on vahvistaa edellytykset, joilla ala voi kehittyä ja tuottaa taloudellisesti kannattavalla tavalla ottaen huomioon tuotannon ja markkinoiden kehittymisen. Tätä varten siinä esitetään tiukasti säänneltyä joustavuusmekanismia. Joustavuuden ansiosta jäsenvaltiot voivat komitologiamenettelyn kautta soveltaa lievempiä tuotantosääntöjä paikallisten ilmasto-olojen, kehitysasteen ja erityisten tuotantoedellytysten vaihtelun huomioon ottamiseksi. Nykyinen lukuisten poikkeusten myöntämiseen perustuva järjestelmä muutetaan yleiseksi mutta tiukasti säännellyksi järjestelmäksi. Poikkeusten myöntämiseen osallistuvien tahojen toimivallan edellytykset, laajuudet ja jakautuminen esitetään selvästi, päinvastoin kuin nykyjärjestelmässä.

Merkinnät

21. Ilmaisun ”luonnonmukainen” suojaamiseksi edelleen olisi säilytettävä nykyiset säännöt, jotka koskevat kyseisen ilmaisun kuten myös sen johdosten, lyhenteiden ja käännösten käyttöä tai viittausta kyseiseen ilmaisuun.

22. Kaikkien tämän asetuksen säännösten mukaisten tuotteiden olisi edelleen voitava saada EU:n tunnus, myös tuontituotteiden. Kun luonnonmukaisia elintarvikkeita ja luonnonmukaista maataloutta koskevaa eurooppalaista toimintasuunnitelmaa laadittaessa keskusteltiin sidosryhmien ja jäsenvaltioiden kanssa, todettiin, että EU:n tunnuksen ei tulisi vielä olla pakollinen, koska se saatetaan nähdä EY:n liiallisena puuttumisena kaupan vapauteen muilla aloilla. Tapauksissa, joissa tuotteella ei ole EU:n tunnusta, ehdotetaan kuitenkin, että yhteisössä tuotettujen tuotteiden merkinnässä olisi käytettävä yksinkertaista vakioilmaisua ”**EU-LUONNONMUKAINEN**”. Tämän velvoitteen tarkoituksena on viestiä tehokkaasti kaikille tuotantoketjun toimijoille ja kuluttajille, että tuote on yhtenäisen EU-standardin mukainen.

23. Kuluttajien luottamuksen säilyttämiseksi muuntogeenisten organismien ja sellaisten tuotteiden, jotka on tuotettu muuntogeenisistä organismeista tai joiden tuotannossa on käytetty muuntogeenisiä organismeja, käytön luonnonmukaisessa maataloudessa olisi edelleen oltava kiellettyä (kuten nykyisessäkin asetuksessa). Nykyisissä luomusäännöissä ei kuitenkaan kielletä merkitsemästä tuotetta samanaikaisesti luonnonmukaiseksi ja muuntogeenisiä organismeja sisältäväksi, jos muuntogeenisten organismien esiintyminen on tahatonta. Kuten toimintasuunnitelmassa esitetään, ehdotuksessa kielletään ilmaisun "luonnonmukainen" käyttö tuotteissa, joiden on merkitty sisältävän muuntogeenisiä organismeja. Muuntogeenisten organismien esiintymisen enimmäisraja-arvojen olisi luonnonmukaisissa ja ei-luonnonmukaisissa tuotteissa oltava samat, jollei yksityiskohtaisissa säännöissä vahvisteta erityisiä enimmäisraja-arvoja esimerkiksi vaikkapa luonnonmukaisille siemenille.

24. Nykyinen säännös, jonka mukaan maataloustuotteesta on oltava luonnonmukaista vähintään 95 prosenttia, olisi säilytettävä. Tuoteluokka, jossa ainesosaluettelossa saa viitata luonnonmukaiseen tuotantomenetelmään, jos tuotteen maatalousainesosista 70–95 prosenttia on luonnonmukaista, poistetaan. Tätä tuoteluokkaa ei katsota enää tarpeelliseksi luomualan viime vuosien kehityksen valossa.

Valvonta

25. Rehu- ja elintarvikelainsäädännön sekä eläinten terveyttä ja hyvinvointia koskevien sääntöjen mukaisuuden varmistamiseksi suoritetusta virallisesta valvonnasta annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 882/2004 tulee voimaan 1. tammikuuta 2006, ja se kattaa myös luonnonmukaisen maatalouden. Luonnonmukaista maataloutta koskevat erityisvaatimukset on saatettava yhdenmukaisiksi rehu- ja elintarvikelainsäädännön virallisen valvonnan kanssa. Ehdotuksessa muokataankin mahdollisimman pitkälle luonnonmukaista tuotantoa koskevat valvontasäännökset rehu- ja elintarvikelainsäädännön virallisen valvonnan puitteiden mukaan haluttujen uudistusten ja päivitysten toteuttamiseksi. Uudessa luomuasetuksessa säädetään nimenomaan luonnonmukaista tuotantoa koskevista yksityiskohtaisista säännöksistä.

26. Rehu- ja elintarvikelainsäädännön virallista valvontaa koskevan asetuksen mukaan jäsenvaltioiden on sisällytettävä kaikki uuden asetuksen soveltamisalaan kuuluva tuotanto ja toiminta monivuotisiin kansallisiin valvontasuunnitelmiinsa ja noudatettava keskinäistä avunantoa koskevia vaatimuksia. Monivuotiset kansalliset valvontasuunnitelmat on annettava tiedoksi komissiolle, joka voi vaatia muutoksia ja käyttää niitä yhteisön tarkastusten suuntaamiseksi. Lisäksi rehu- ja elintarvikelainsäädännön virallista valvontaa koskevan asetuksen mukaan yksityisten

valvontaelinten on saatava hyväksyntä. Ehdotuksen mukaan toimivaltaisten viranomaisten ja tarkastuslaitosten tulee edistää EY:n luonnonmukaisia standardeja ja olla vaikeuttamatta niiden soveltamista luonnonmukaisen tuotannon yhtenäisen määritelmän periaatteen mukaisesti.

27. Luonnonmukaisten tuotteiden vapaan liikkuvuuden varmistamiseksi yhteisössä pidetään edelleen voimassa nykyiset säännökset, joiden mukaan jäsenvaltioiden on edistettävä yhtenäismarkkinoiden toimintaa. Tässä yhteydessä erityisen olennainen on rehu- ja elintarvikelainsäädännön virallista valvontaa koskevassa asetuksessa esitetty vaatimus siitä, että yksityisten valvontaelinten on saatava hyväksyntä ja että nimettyjen valvontaelinten on oltava puolueettomia ja vailla eturistiriitoja. Yksi luonnonmukaista tuotantoa koskevan sääntelykehyksen uudistuksen päätarkoituksista on vähentää esteitä, joita monet erilaiset kansalliset ja yksityiset standardit luovat kaupalle sisämarkkinoilla. Puolueettomuuden parantamiseksi ja eturistiriitojen vähentämiseksi ehdotetut välineet ovat seuraavat: yksityiset tarkastuslaitokset liitetään valvontajärjestelmään, tarkastuslaitosten välille synnytetään tervettä kilpailua ja aiemmat sertifiointipäätökset tunnustetaan standardeja vastaaviksi.

28. Kansallisten tunnusten ja vaatimustenmukaisuusmerkintöjen osalta ehdotuksessa esitetään, että kaikilla yhteisön sääntöjen mukaisilla tuotteilla on oltava kaikki mahdollisuudet niiden käyttämiseen.

29. Luonnonmukaisten tuotteiden kaupassa on jo vakiintuneena käytäntönä sellaisten sertifikaattien myöntäminen, joilla todistetaan toimijan tai tietyn tuote-erän olevan luonnonmukaista tuotantoa koskevien periaatteiden ja sääntöjen mukainen, ja se on usein myös edellytyksenä vaatimustenmukaisuusmerkinnän saamiselle. Toimivaltaisten viranomaisten tai tarkastuslaitosten, joille toimivaltainen viranomainen on siirtänyt tarkastustehtävien suorittamisen, soveltama sertifiointimenettely ei saa suoraan eikä välillisesti rajoittaa luonnonmukaisten tuotteiden vapaata liikkuvuutta, kuten ei myöskään sijoittautumisvapautta tai palvelujen vapaata tarjontaa sertifikaattien myöntämiseen liittyen. Sertifiointimenettelyjä olisi valvottava tarkemmin erityisesti kun kyseessä ovat sertifikaattien vastavuoroinen tunnustaminen ja maksujen periminen. Tällainen valvonta on toteutettava rajoittamatta perustamissopimuksen 43 ja 49 artiklan soveltamista. Ehdotuksessa esitetään sääntöjä, joilla helpotetaan yksityisten tunnusten ja vaatimustenmukaisuusmerkintöjen saamismahdollisuuksia silloin kun tuote on vastaavien standardien mukainen; näiden sääntöjen mukaan sen tarkastuslaitoksen, jonka tunnusta toimija haluaa käyttää, on todistettava, että tuote ei ole vastaavien standardien mukainen. Lisäksi ehdotuksen mukaan tarkastuksista ja sertifioinnista perittävien maksujen on oltava kohtuullisia.

30. Luonnonmukaisen tuotannon yhtenäisen määritelmän edistäminen lisää kuluttajien hyväksyntää ja luottamusta, minkä vuorostaan pitäisi parantaa luonnonmukaisten tuotteiden vapaata liikkuvuutta. Sen vuoksi luomutuotteiden pakkausmerkinnöissä, mainonnassa ja tiedotuksessa kielletään väittämät, joiden mukaan tietyt standardit takaisivat paremman, tarkemmin säädellyn tai korkeatasoisemman luomutuotannon. Sallittuja ovat kuitenkin paikkansapitävät väittämät, jotka eivät ole harhaanjohtavia.

31. Yhdenmukaistamisen korkea taso vähentää yksityisten tunnusten ja vaatimustenmukaisuusmerkintöjen liikkumavaraa. Sen vuoksi ehdotuksessa otetaan huomioon luonnonmukaisia elintarvikkeita ja luonnonmukaista maataloutta koskevassa eurooppalaisessa toimintasuunnitelmassa esitetty pyrkimys yhdenmukaistamisen korkeaan tasoon. Siihen päästäneen soveltamalla edellä

mainittua joustavuusmekanismia ja vahvistamalla yksityiskohtaiset säännöt hallintokomiteamenettelyllä (ks. myös ”Joustavuus”).

32. Valvontajärjestelmän antamat takeet perustuvat asiakirjatarkastusten tarkistamiseen, luonnonmukaisilla tiloilla ja luonnonmukaisissa yrityksissä tehtäviin tarkastuksiin, kauppavirtojen ristiintarkastukseen sekä tuotteiden testaamiseen kiellettyjen aineiden esiintymisen osalta. Markkinoilla ei ole saatavilla testejä, joilla luonnonmukaisten tuotteiden luontaiset ominaisuudet voitaisiin varmistaa kiistatta ja toistettavuusperiaatteen mukaisesti. Geelissä sijaitseva yhteisen tutkimuskeskuksen vertailumateriaalien ja mittausten tutkimuslaitos tekee parhaillaan tutkimuksia tällaisten testien kehittämiseksi.

Tuonti

33. Kolmansien maiden kanssa käytävässä kaupassa ehdotetaan pääsyä EU:n markkinoille joko sillä perusteella, että tuotteet ovat EU:n sääntöjen mukaiset, tai sillä perusteella, että niillä on kolmannen maan viranomaisten tai EU:n hyväksymän tarkastuslaitoksen antamat vastaavat takeet. Vastaavuutta koskevat arviot tuontia varten tehdään kansainvälisen standardin (*Codex Alimentarius*) tai yhteisön lainsäädännön perusteella. Kolmannet maat voivat lisätä tarvittaessa omia järjestelyjään. Nykyinen järjestely, jossa kolmansista maista laaditaan yhteisön luettelo, säilyy. Ehdotuksessa esitetään vuotuisia kertomuksia ja jäsenvaltioiden kanssa toteutettavia tarkastuskäyntejä seurannan varmistamiseksi. Yksittäinen tuote voi päästä EU:n markkinoille joko sillä perusteella, että se täyttää EU:n standardit ja siihen sovelletaan EU:n valvontajärjestelmää, tai sillä perusteella, että sillä on yhteisön hyväksymän tarkastuslaitoksen antamat vastaavat takeet.

Uusien sääntöjen voimaantulo ja soveltaminen

34. Ehdotus ei sisällä yksityiskohtaisia sääntöjä, jotka voimassa olevassa lainsäädännössä on annettu asetuksen (ETY) N:o 2092/91 liitteissä. Jotta uuteen järjestelmään voitaisiin siirtyä juohevasti, sen olisi tultava voimaan riittävän pitkän ajan kuluttua. Järjestelmän soveltamisen alkamispäiväksi ehdotetaan 1. tammikuuta 2009. Näin nykyiset yksityiskohtaiset säännöt voidaan muokata ja siirtää uuteen asetukseen.

35. Joidenkin asetukseen (ETY) N:o 2092/91 sisältyvien tuontisäännösten voimassaoloaika lakkaa 31. joulukuuta 2006. Uutta tuontijärjestelmää olisi sovellettava 1 päivästä tammikuuta 2007. Tuontijärjestelmän täytäntöönpanoa varten jää näin kuitenkin vain vähän aikaa erityisesti niiden tarkastuslaitosten hyväksymisen osalta, joilla on toimivalta tehdä tarkastuksia maissa, jotka eivät kuulu hyväksyttyjen kolmansien maiden luetteloon. Jotta kansainvälinen kauppa ei seisahtuisi, on tarpeen soveltaa edelleen jäsenvaltioiden mahdollisuutta myöntää tuontilupia yksittäisille tuotteille, kunnes uuden tuontijärjestelmän toiminnan kannalta tarvittavat toimenpiteet on toteutettu. Sen vuoksi ehdotukseen sisältyy toinen ehdotus, jolla muutetaan asetusta (ETY) N:o 2092/91.

Talousarviovaikutukset

36. Tällä ehdotuksella ei ole vaikutuksia yhteisön talousarvioon.

2005/0278 (CNS)

Ehdotus:

NEUVOSTON ASETUS

luonnonmukaisesta tuotannosta ja luonnonmukaisten tuotteiden merkinnöistä

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 37 artiklan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen,

ottaa huomioon Euroopan parlamentin lausunnon[7],

sekä katsoo seuraavaa:

(1) Luonnonmukainen tuotanto on kokonaisvaltainen tilanhoitojärjestelmä ja elintarvikkeiden tuotantojärjestelmä, jossa yhdistyvät ympäristön kannalta parhaat käytännöt, pitkälle kehittynyt biologinen monimuotoisuus, luonnonvarojen säästäminen, eläinten hyvinvointia koskevien tiukkojen standardien soveltaminen ja tuotanto, jossa otetaan huomioon kuluttajien mieltymys luonnonaineksia ja -menetelmiä käyttäen tuotettuihin tuotteisiin. Luonnonmukaisella tuotantotavalla on siis yhteiskunnassa kahtalainen rooli: yhtäältä se tuottaa erityisillä markkinoilla tuotteita luonnonmukaisia tuotteita haluaville kuluttajille ja toisaalta tarjoaa julkishyödykkeitä, jotka edistävät ympäristönsuojelua, eläinten hyvinvointia ja maaseudun kehittämistä.

(2) Luonnonmukaisen maatalouden ala on kasvussa useimmissa jäsenvaltioissa. Kuluttajien kysyntä on viime vuosina kasvanut erityisen huomattavasti. Yhteisen maatalouspolitiikan hiljattaisten uudistusten tarkoituksena on markkinointisuuntautuneisuuden korostaminen ja kuluttajien kysyntään vastaavien laadukkaiden tuotteiden tuotannon edistäminen, minkä pitäisi vauhdittaa entisestään luonnonmukaisten tuotteiden markkinoita. Sen vuoksi luonnonmukaista tuotantoa koskevan lainsäädännön vaikutus maatalouspolitiikkaan on yhä suurempi ja läheisesti kytköksissä maatalousmarkkinoiden kehitykseen.

(3) Luonnonmukaista tuotantoa koskevan yhteisön sääntelykehyksen tavoitteena olisi oltava luonnonmukaisten tuotteiden rehellisen kilpailun ja sisämarkkinoiden moitteettoman toiminnan varmistaminen sekä kuluttajien luonnonmukaisiksi merkittyjä tuotteita kohtaan osoittaman luottamuksen säilyttäminen ja osoittaminen perustelluksi. Lisäksi olisi pyrittävä luomaan edellytykset, joilla ala voi edistyä ottaen huomioon tuotannon ja markkinoiden kehittymisen.

(4) Neuvostolle ja Euroopan parlamentille osoitetussa komission tiedonannossa ”Luonnonmukaisia elintarvikkeita ja luonnonmukaista viljelyä koskeva eurooppalainen

[7] EUVL C …, …, s. ….

toimintasuunnitelma”[8] ehdotetaan luonnonmukaista maataloutta koskevien yhteisön standardien sekä tuontia ja tarkastusta koskevien vaatimusten parantamista ja tehostamista. Neuvosto pyysi 18 päivänä lokakuuta 2004 antamissaan päätelmissä komissiota tarkastelemaan uudelleen luonnonmukaista tuotantoa koskevaa yhteisön lainsäädäntöä nykytilanteen yksinkertaistamiseksi, yleisen johdonmukaisuuden varmistamiseksi ja erityisesti periaatteiden vahvistamiseksi tavoitteena standardien yhdenmukaistamisen edistäminen ja lainsäädännön yksityiskohtaisuuden vähentäminen.

(5) Sen vuoksi on aiheellista selkeyttää luonnonmukaisen tuotannon tavoitteita, periaatteita ja sääntöjä avoimuuden ja kuluttajien luottamuksen lisäämiseksi sekä yhtenäisen määritelmän vahvistamiseksi luonnonmukaiselle tuotannolle.

(6) Maataloustuotteiden luonnonmukaisesta tuotantotavasta ja siihen viittaavista merkinnöistä maataloustuotteissa ja elintarvikkeissa annettu asetus (ETY) N:o 2092/91[9] olisi kumottava ja korvattava uudella asetuksella.

(7) Olisi vahvistettava luonnonmukaisia tuotantosääntöjä koskevat yhteisön puitteet kasvi- ja eläintuotannon, luonnonmukaiseen tuotantoon siirtymistä koskevat säännöt mukaan luettuina, sekä jalostettujen elintarvikkeiden ja rehujen tuotannon osalta. Komissiolle olisi siirrettävä toimivalta vahvistaa kyseisten yleisten sääntöjen yksityiskohdat ja antaa vesiviljelyä koskevat yhteisön tuotantosäännöt.

(8) Luonnonmukaisen tuotannon kehitystä olisi helpotettava myös erityisesti edistämällä luonnonmukaiseen tuotantoon paremmin sopivien tekniikoiden ja aineiden käyttöä.

(9) Muuntogeeniset organismit sekä tuotteet, jotka on tuotettu muuntogeenisistä organismeista tai joiden tuotannossa on käytetty muuntogeenisiä organismeja, ovat luonnonmukaisen tuotannon ja kuluttajilla luonnonmukaisista tuotteista olevan kuvan vastaisia. Sen vuoksi niitä ei pitäisi tarkoituksellisesti käyttää luonnonmukaisessa maataloudessa ja luonnonmukaisten tuotteiden jalostuksessa.

(10) Luonnonmukaisen maatalouden olisi käytettävä pääasiassa uusiutuvia luonnonvaroja paikallisissa maataloustuotantojärjestelmissä. Uusiutumattomien luonnonvarojen käytön minimoimiseksi kasvi- ja eläinperäiset jätteet olisi kierrätettävä ravinteiden palauttamiseksi maahan ja energian tuottamiseksi.

(11) Luonnonmukaisen kasvituotannon olisi pidettävä yllä ja parannettava maaperän viljavuutta ja estettävä maaperän eroosiota. Kasveille olisi annettava ravintoa mieluiten maaperän ekosysteemin kautta eikä lisäämällä maaperään nestemäisiä lannoitteita.

(12) Luonnonmukaisen kasvituotannon kulmakivet ovat maaperän viljavuuden vaaliminen, rotu- ja lajikevalinnat, viljelykierto, luonnonmukaisten ainesten kierrättäminen ja viljelytekniikat. Lisälannoitteita, maanparannusaineita ja kasvinsuojelutuotteita olisi käytettävä vain, jos ne ovat luonnonmukaisen tuotannon tavoitteiden ja periaatteiden mukaisia.

---

[8] KOM(2004) 415 lopullinen, 10.6.2004.

[9] EYVL L 198, 22.7.1991, s. 1. Asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1567/2005 (EUVL L 252, 28.9.2005, s. 1).

(13) Kotieläintuotanto on olennaisen tärkeää luonnonmukaisten tilojen toiminnalle, koska se tuottaa tarvittavia orgaanisia aineksia ja ravinteita viljelyksille edistäen näin maaperän kohentumista ja kestävän maatalouden kehittymistä.

(14) Erityisesti maaperän ja veden kaltaisten luonnonvarojen saastumisen estämiseksi luonnonmukaista kotieläintaloutta harjoitettaessa olisi periaatteessa luotava läheinen suhde sen ja maan välille, sovellettava monivuotisia viljelykiertoja sekä ruokittava kotieläimiä luonnonmukaisilla viljelytuotteilla, jotka ovat peräisin asianomaiselta tilalta tai sen läheisyydessä sijaitsevilta luonnonmukaisilta tiloilta.

(15) Koska luonnonmukaisella kotieläintuotannolla on oltava yhteys maahan, eläimillä olisi mahdollisuuksien mukaan oltava pääsy ulkoilmaan tai laitumille.

(16) Luonnonmukaista kotieläintuotantoa harjoitettaessa olisi noudatettava eläinten hyvinvointia koskevia tiukkoja standardeja, kunnioitettava eläinten lajikohtaisia käyttäytymistarpeita ja otettava eläinten terveydenhoidon perustaksi tautien ennaltaehkäisy. Tässä suhteessa olisi kiinnitettävä erityistä huomiota eläinsuojiin, kotieläintuotannon käytäntöihin ja eläintiheyteen. Rotuja valittaessa olisi asetettava etusijalle hitaasti kasvavat kannat ja niiden kyky mukautua paikallisiin olosuhteisiin. Kotieläin- ja vesiviljelytuotantoa koskevissa täytäntöönpanosäännöissä olisi varmistettava, että ainakin tuotantotilojen eläinten suojelua koskevaa eurooppalaista yleissopimusta ja siihen liittyviä suosituksia noudatetaan.

(17) Luonnonmukaisessa kotieläintuotannossa eri eläinlajien tuotantosyklejä olisi pyrittävä täydentämään luonnonmukaisesti kasvatetuilla eläimillä. Alan kehittymiseksi olisi sen vuoksi edistettävä luonnonmukaisten eläinten geenipoolin kasvattamista ja lisättävä omavaraisuutta.

(18) Siihen asti kun vesiviljelyä koskevat yhteisön tuotantosäännöt annetaan, jäsenvaltioilla pitäisi olla mahdollisuus soveltaa kansallisia standardeja, tai jollei niitä ole, jäsenvaltioiden hyväksymiä tai tunnustamia yksityisiä standardeja. Sisämarkkinoiden häiriöiden torjumiseksi jäsenvaltioiden olisi kuitenkin tunnustettava toistensa tuotantostandardit tällä alalla.

(19) Luonnonmukaiset jalostetut tuotteet olisi tuotettava käyttämällä jalostusmenetelmiä, joilla varmistetaan tuotteen luonnonmukaisuuden ja olennaisten ominaisuuksien säilyminen kaikissa tuotantoketjun vaiheissa.

(20) Koska luonnonmukaisten maatalousainesten kaupallinen saatavuus on viime vuosina parantunut, ei-luonnonmukaisten ainesten käyttörajoitusta luonnonmukaisissa jalostetuissa elintarvikkeissa ja rehuissa voidaan tiukentaa entisestään.

(21) Tuotantosääntöjen soveltamisen osalta on asianmukaista säätää joustavuudesta, jotta luonnonmukaisen tuotannon standardeja ja vaatimuksia voitaisiin mukauttaa paikallisiin ilmasto-oloihin ja maantieteelliseen sijaintiin, erityisiin kotieläintuotannon käytäntöihin ja kehitysasteisiin. Näin voitaisiin soveltaa vähemmän tiukkoja standardeja, joiden on kuitenkin oltava yhteisön lainsäädännössä vahvistettujen erityisedellytysten rajoissa.

(22) Kuluttajien luonnonmukaisia tuotteita kohtaan tunteman luottamuksen säilyttäminen on tärkeää. Luonnonmukaiseen tuotantoon sovellettaviin vaatimuksiin myönnettävät

poikkeukset olisi rajoitettava tarkasti tapauksiin, joissa vähemmän tiukkojen sääntöjen soveltaminen katsotaan perustelluksi.

(23) Kuluttajansuojan ja rehellisen kilpailun varmistamiseksi luonnonmukaisten tuotteiden merkinnöissä käytetyt ilmaisut olisi suojattava koko yhteisössä kaikilla kielillä, jotta niitä ei käytettäisi ei-luonnonmukaisissa tuotteissa. Suojaa olisi sovellettava myös kyseisten ilmaisujen johdoksiin ja lyhenteisiin riippumatta siitä, käytetäänkö niitä yksin vai yhdistelmänä.

(24) On tarpeen estää myös muun kaltaisten harhaanjohtavien yleisten pakkausmerkintöjen ja mainosväittämien käyttö.

(25) Yhteisön markkinoiden selkiinnyttämiseksi kaikissa yhteisössä tuotetuissa luonnonmukaisissa tuotteissa olisi käytettävä yksinkertaista vakioviittausta, ainakin jos tuotteella ei ole yhteisön luonnonmukaisen tuotannon tunnusta. Tällaisen viittauksen vapaaehtoinen käyttömahdollisuus olisi ulotettava myös kolmansista maista tuotaviin luonnonmukaisiin tuotteisiin.

(26) Yhteisön säännöillä olisi edistettävä luonnonmukaisen tuotannon yhtenäistä, kaikkien sidosryhmien tunnistamaa, vahvistamaa ja puolustamaa määritelmää. Sen vuoksi on tarpeen estää sellaisten väittämien käyttö, jotka viittaavat korkeatasoisempaan, parempaan tai laajemmin tai tarkemmin säänneltyyn luonnonmukaiseen tuotantoon, koska tällaiset väittämät ovat hämmentäviä ja heikentävät yhdenmukaistetun lähestymistavan tehokkuutta. Viittaukset tietyn tuotteen tuotantomenetelmän erityispiirteisiin olisi kuitenkin sallittava, jos kyseiset viittaukset ovat paikkansapitäviä tosiseikkoja ja täyttävät myytäväksi tarkoitettujen elintarvikkeiden merkintöjä, esillepanoa ja mainontaa koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä 20 päivänä maaliskuuta 2000 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2000/13/EY[10] vahvistetut yleiset merkintävaatimukset.

(27) Muuntogeenisten organismien tarkoituksellisen käytön luonnonmukaisessa tuotannossa olisi oltava kiellettyä. Selkeyden ja johdonmukaisuuden vuoksi tuotetta ei pitäisi voida merkitä luonnonmukaiseksi, jos sen on merkitty sisältävän muuntogeenisiä organismeja, koostuvan muuntogeenisistä organismeista tai olevan tuotettu muuntogeenisistä organismeista.

(28) Sen varmistamiseksi, että luonnonmukaiset tuotteet tuotetaan luonnonmukaista tuotantoa koskevan yhteisön lainsäädännön nojalla vahvistettujen vaatimusten mukaisesti, kaikkea tällaisen lainsäädännön soveltamisalaan kuuluvaa toimintaa olisi valvottava koko tuotantoketjun ajan, ja toiminnan olisi oltava rehu- ja elintarvikelainsäädännön sekä eläinten terveyttä ja hyvinvointia koskevien sääntöjen mukaisuuden varmistamiseksi suoritetusta virallisesta valvonnasta 29 päivänä huhtikuuta 2004 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EY) N:o 882/20004[11] vahvistettujen sääntöjen mukaista.

---

[10] EYVL L 109, 6.5.2000, s. 29. Direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 2003/89/EY (EUVL L 308, 25.11.2003, s. 15).

[11] EYVL L 165, 30.4.2004, s. 1. Oikaistu toisinto EUVL L 191, 25.5.2004, s. 1.

(29) Joissakin tapauksissa tiedonanto- ja valvontavaatimusten soveltaminen eräisiin vähittäiskauppiaisiin olisi kohtuutonta. Sen vuoksi jäsenvaltioiden olisi sallittava myöntää tällaisille toimijoille poikkeus vaatimuksista.

(30) Luonnonmukaisten tuotteiden kaupassa on jo vakiintuneena käytäntönä sellaisten sertifikaattien myöntäminen, joilla todistetaan toimijan tai tietyn tuote-erän olevan luonnonmukaista tuotantoa koskevien periaatteiden ja sääntöjen mukainen, ja se on usein myös edellytyksenä vaatimustenmukaisuusmerkinnän saamiselle. Toimivaltaisten viranomaisten tai tarkastuslaitosten, joille toimivaltainen viranomainen on siirtänyt tarkastustehtävien suorittamisen, soveltama sertifiointimenettely ei saa suoraan eikä välillisesti rajoittaa luonnonmukaisten tuotteiden vapaata liikkuvuutta. Jotta sisämarkkinoiden moitteeton toiminta ei estyisi, sertifiointimenettelyihin olisi sen vuoksi sovellettava tiettyjä edellytyksiä, erityisesti vastaavien standardien vaatimustenmukaisuutta koskevien päätösten vastavuoroista tunnustamista ja perittäviä maksuja koskevia rajoituksia.

(31) Tuotaessa luonnonmukaisia tuotteita kolmansista maista Euroopan yhteisöön ne olisi voitava saattaa yhteisön markkinoille luonnonmukaisiksi merkittyinä, jos ne on tuotettu soveltamalla yhteisön lainsäädännön mukaisia tai sitä vastaavia tuotantosääntöjä ja valvontajärjestelmää, eli ne ovat samojen tavoitteiden ja periaatteiden mukaiset. Lisäksi vastaavan järjestelmän mukaisesti tuoduilla tuotteilla olisi oltava asianomaisen kolmannen maan toimivaltaisen viranomaisen tai hyväksytyn tarkastuslaitoksen myöntämä sertifikaatti.

(32) Tuontituotteiden vastaavuutta arvioitaessa olisi otettava huomioon *Codex Alimentariuksessa* vahvistetut kansainväliset standardit.

(33) On aiheellista säilyttää sellaisista kolmansista maista laadittava luettelo, joiden tuotantostandardien ja valvontajärjestelyjen komissio katsoo vastaavan yhteisön lainsäädännössä vahvistettuja standardeja ja järjestelyjä. Mainittuun luetteloon kuulumattomien kolmansien maiden osalta komission olisi laadittava luettelo tarkastuslaitoksista, jotka on hyväksytty toimivaltaisiksi suorittamaan valvonta- ja sertifiointitehtäviä noissa maissa.

(34) Olisi kerättävä tilastotietoja, jotta tämän asetuksen täytäntöönpanoa ja seurantaa varten saataisiin luotettavia tietoja, joita myös tuottajat, markkinoiden toimijat ja päätöksentekijät voivat käyttää. Tarvittavat tilastotiedot olisi määriteltävä yhteisön tilasto-ohjelman yhteydessä.

(35) Tätä asetusta olisi sovellettava tietystä päivämäärästä alkaen, jotta komissiolla olisi riittävästi aikaa antaa sen soveltamiseksi tarvittavat toimenpiteet.

(36) Tämän asetuksen täytäntöönpanemiseksi tarvittavista toimenpiteistä olisi päätettävä menettelystä komissiolle siirrettyä täytäntöönpanovaltaa käytettäessä 28 päivänä kesäkuuta 1999 tehdyn neuvoston päätöksen 1999/468/EY[12] mukaisesti. Luonnonmukaista tuotantoa koskeva lainsäädäntö on tärkeä osa yhteistä maatalouspolitiikkaa, koska se liittyy läheisesti maatalousmarkkinoiden kehitykseen; sen vuoksi on aiheellista soveltaa kyseisen politiikan hoidossa käytettäviä lainsäädäntömenettelyjä. Tämän asetuksen mukaisesti komissiolle siirrettävää

[12] EYVL L 184, 17.7.1999, s. 23.

toimivaltaa olisi käytettävä päätöksen 1999/468/EY 4 artiklassa säädetyn hallintokomiteamenettelyn mukaisesti,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

I OSASTO
KOHDE, SOVELTAMISALA JA MÄÄRITELMÄT

1 artikla
Kohde ja soveltamisala

1. Tässä asetuksessa vahvistetaan tavoitteet, periaatteet ja säännöt, jotka koskevat:

   a) luonnonmukaisten tuotteiden tuotantoa, markkinoille saattamista, tuontia, vientiä ja valvontaa;

   b) luonnonmukaiseen tuotantoon viittaavien merkintöjen käyttöä pakkausmerkinnöissä ja mainonnassa.

2. Tätä asetusta sovelletaan seuraaviin maanviljelystä tai vesiviljelystä peräisin oleviin tuotteisiin, jos ne on tarkoitettu pidettäväksi kaupan luonnonmukaisina tuotteina:

   a) jalostamattomat kasvi- ja kotieläintuotteet sekä kotieläimet;

   b) ihmisravinnoksi tarkoitetut jalostetut kasvi- ja kotieläintuotteet, jäljempänä ’jalostetut elintarvikkeet’;

   c) elävät tai jalostamattomat vesiviljelytuotteet;

   d) ihmisravinnoksi tarkoitetut jalostetut vesiviljelytuotteet;

   e) rehut.

   Tätä asetusta ei kuitenkaan sovelleta luonnonvaraisten eläinten metsästykseen ja kalastukseen.

3. Tätä asetusta sovelletaan Euroopan yhteisön alueella toimijoihin, jotka osallistuvat seuraaviin toimiin:

   a) alkutuotanto;

   b) elintarvikkeiden ja rehujen jalostus;

   c) kauppakunnostus, merkitseminen ja mainonta;

   d) varastointi, kuljetus ja jakelu;

   e) tuonti yhteisöön ja vienti yhteisöstä;

   f) markkinoille saattaminen.

   Sitä ei kuitenkaan sovelleta ateriapalvelutoimiin, tehdas- ja laitosruokaloihin, ravintoloihin eikä muihin vastaaviin samankaltaisiin elintarvikepalvelutoimiin.

2 artikla
Määritelmät

Tässä asetuksessa sovelletaan seuraavia määritelmiä:

a) ’luonnonmukaisella tuotannolla’ tarkoitetaan tässä asetuksessa vahvistettujen tavoitteiden, periaatteiden ja sääntöjen mukaista luonnonmukaisten tuotantomenetelmien käyttöä maatiloilla sekä mainittujen tavoitteiden, periaatteiden ja sääntöjen mukaisia toimia, jotka liittyvät tuotteen jatkojalostukseen, kauppakunnostukseen ja merkitsemiseen;

b) ’luonnonmukaisella tuotteella’ tarkoitetaan luonnonmukaisesta tuotannosta saatua maataloustuotetta;

c) ’kasvituotannolla’ tarkoitetaan viljelykasvituotteiden tuotantoa ja luonnonmukaisten kasvituotteiden keruuta kaupallisiin tarkoituksiin;

d) ’kotieläintuotannolla’ tarkoitetaan kotieläiminä pidettävien tai kesytettyjen maaeläinten tuotantoa, hyönteiset mukaan luettuina;

e) ’vesiviljelyllä’ tarkoitetaan vesieliöiden kasvatusta tai viljelyä, jossa käytetyllä tekniikalla on tarkoitus lisätä kyseisten eliöiden tuotantoa ympäristön luonnollista kapasiteettia suuremmaksi; eliöt pysyvät koko kasvatus- tai viljelyvaiheen ja myös niiden korjuuvaiheen ajan luonnollisen tai oikeushenkilön omaisuutena;

f) ’siirtymisellä’ tarkoitetaan siirtymistä ei-luonnonmukaisesta tuotannosta luonnonmukaiseen tuotantoon;

g) ’valmistuksella’ tarkoitetaan luonnonmukaisten tuotteiden säilömistä ja/tai jalostusta (kotieläinten teurastus ja kotieläintuotteiden paloittelu mukaan luettuna) sekä pakkaamista ja/tai luonnonmukaista tuotantotapaa koskevien merkintöjen muuttamista;

h) ’markkinoille saattamisella’ tarkoitetaan Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 178/2002/EY[13] 3 artiklan 8 kohdassa tarkoitettua määritelmää;

i) ’merkinnällä’ tarkoitetaan mainintaa, tietoa, tavaramerkkiä, kaupallista merkkiä, kuvaa tai tunnusta, joka on tehty mihin tahansa 1 artiklan 2 kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettuun tuotteeseen liittyvään tai siihen viittaavaan pakkaukseen, asiakirjaan, tiedotteeseen, etikettiin, renkaaseen tai kaulukseen;

j) ’toimivaltaisella viranomaisella’ tarkoitetaan jäsenvaltion keskusviranomaista, jolla on toimivalta järjestää luonnonmukaista tuotantoa koskevia virallisia tarkastuksia, tai muuta viranomaista, jolle on siirretty tällainen toimivalta, ja tapauksen mukaan kolmannen maan vastaavaa viranomaista;

k) ’tarkastuslaitoksella’ tarkoitetaan riippumatonta kolmatta osapuolta, jolle toimivaltainen viranomainen on siirtänyt tiettyjä tarkastustehtäviä;

l) ’sertifikaatilla’ tarkoitetaan toimivaltaisen viranomaisen tai tarkastuslaitoksen myöntämää kirjallista varmistusta siitä, että toimijan tai tietyn tuote-erän on todettu

[13] EYVL L 31, 1.2.2002, s. 1. Asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1642/2003 (EUVL L 245, 29.9.2003, s. 4).

olevan luonnonmukaiseen tuotantoon sovellettavien periaatteiden ja sääntöjen mukainen;

m) ’vaatimustenmukaisuusmerkinnällä’ tarkoitetaan tiettyjen standardien tai muiden normien noudattamisen varmentavaa merkintää;

n) ’ainesosalla’ tarkoitetaan Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2000/13/EY[14] 6 artiklan 4 kohdassa tarkoitettua määritelmää;

o) ’kasvinsuojeluaineilla’ tarkoitetaan neuvoston direktiivin 91/414/ETY[15] 2 artiklan 1 kohdassa määriteltyjä tuotteita;

p) ’muuntogeenisellä organismilla’ tarkoitetaan Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2001/18/EY[16] 2 artiklassa määriteltyä organismia;

q) ilmaisulla ’tuotettu muuntogeenisistä organismeista’ tarkoitetaan kokonaan tai osittain muuntogeenisistä organismeista johdettua tuotetta, joka ei kuitenkaan sisällä muuntogeenisiä organismeja eikä koostu niistä;

r) ’tuotteella, jonka tuotannossa on käytetty muuntogeenisiä organismeja’ tarkoitetaan elintarvikkeiden ja rehujen lisäaineita, aromeja, vitamiineja, entsyymejä, teknisiä apuaineita, eräitä eläinten ruokinnassa käytettäviä (direktiivin 82/471/ETY[17] mukaisia) tuotteita, kasvinsuojelutuotteita, lannoitteita ja maanparannusaineita, jotka on tuotettu antamalla organismille ravinnoksi aineksia, jotka ovat kokonaan tai osittain muuntogeenisiä organismeja;

s) ’elintarvikkeella’ tarkoitetaan asetuksen (EY) N:o 178/2002 2 artiklassa tarkoitettua määritelmää;

t) ’rehulla’ tarkoitetaan asetuksen (EY) N:o 178/2002 3 artiklan 4 kohdassa tarkoitettua määritelmää;

u) ’rehun lisäaineella’ tarkoitetaan Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1831/2003 [18] 2 artiklan 2 kohdan a alakohdassa määriteltyjä tuotteita;

v) ilmaisulla ’vastaava’ tarkoitetaan eri järjestelmiä tai toimenpiteitä kuvattaessa, että ne mahdollistavat samojen tavoitteiden saavuttamisen ja samojen periaatteiden noudattamisen.

II OSASTO
LUONNONMUKAISEN TUOTANNON TAVOITTEET JA PERIAATTEET

3 artikla
Tavoitteet

Luonnonmukaisen tuotantojärjestelmän tavoitteet ovat seuraavat:

---

14 EYVL L 109, 6.5.2000, s. 29.
15 EYVL L 230, 19.8.1991, s. 1.
16 EYVL L 106, 17.4.2001, s. 1.
17 EYVL L 213, 21.7.1982, s. 8. Direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 1999/20/EY (EYVL L 80, 25.3.1999, s. 20).
18 EUVL L 268, 18.10.2003, s. 29.

a) Se varmistaa käytännöllisessä ja taloudellisesti elinkelpoisessa maatalouden hallintojärjestelmässä laajan tuotekirjon tuotannon menetelmin,

   i) joihin liittyvät haitalliset ympäristövaikutukset ovat mahdollisimman vähäiset;

   ii) joilla säilytetään ja edistetään luonnon monimuotoisuutta tiloilla ja niiden ympäristössä;

   iii) joilla säästetään mahdollisimman paljon luonnonvaroja, kuten vettä, maaperää, orgaanista ainesta ja ilmaa;

   iv) jotka ovat eläinten hyvinvointia koskevien korkeiden vaatimusten mukaiset ja erityisesti vastaavat eläinten lajikohtaisia käyttäytymistarpeita.

b) Se varmistaa elintarvikkeiden ja muiden maataloustuotteiden tuotannon, joka vastaa kuluttajien kysyntää, joka kohdistuu luonnonmukaisin prosessein tai luonnonmukaisiin verrattavissa olevin prosessein ja luonnossa esiintyviä aineita käyttäen tuotettuihin hyödykkeisiin.

4 artikla
Yleiset periaatteet

Kaikkeen luonnonmukaiseen tuotantoon sovelletaan seuraavia periaatteita:

a) Suositaan elävien organismien ja mekaanisten tuotantomenetelmien käyttöä synteettisten ainesten sijasta;

b) käytetään mieluummin luonnonaineksia kuin kemiallisesti syntetisoituja aineksia, joita voidaan käyttää vain jos luonnonaineksia ei ole kaupallisesti saatavilla;

c) muuntogeenisiä organismeja ja tuotteita, jotka on tuotettu muuntogeenisistä organismeista tai joiden tuotannossa on käytetty muuntogeenisiä organismeja, ei saa käyttää eläinlääkintätuotteita lukuun ottamatta;

d) luonnonmukaista tuotantoa koskevat säännöt mukautetaan paikallisiin olosuhteisiin, kehitysasteisiin ja erityisiin kotieläintuotannon käytäntöihin ottaen huomioon luonnonmukaisen tuotannon yhtenäinen määritelmä.

5 artikla
Maatalouteen sovellettavat periaatteet

Luonnonmukaiseen maatalouteen sovelletaan 4 artiklassa säädettyjen yleisten periaatteiden lisäksi seuraavia periaatteita:

a) Maataloutta harjoitettaessa pidetään yllä ja parannetaan maaperän viljavuutta, estetään ja torjutaan maaperän eroosiota sekä tuotetaan mahdollisimman vähän saasteita;

b) maataloutta harjoitettaessa pyritään tuottamaan laadukkaita tuotteita sen sijaan, että pyrittäisiin tuottamaan mahdollisimman paljon;

c) uusiutumattomia luonnonvaroja ja maatilojen ulkopuolisia tuotantopanoksia käytetään mahdollisimman vähän;

d) kasvi- ja eläinperäiset jätteet ja sivutuotteet kierrätetään tuotantopanoksina kasvi- ja eläintuotannossa ja energiantuotannossa;

e) tuotantopäätöksiä tehtäessä otetaan huomioon paikallinen tai alueellinen ekologinen tasapaino;

f) kasveille annetaan ravintoa pääasiassa maaperän ekosysteemin kautta;

g) eläinten ja kasvien terveyden ylläpito perustuu ennaltaehkäiseviin tekniikoihin, joihin kuuluu myös sopivien rotujen ja lajikkeiden valinta;

h) rehut tulevat pääasiassa samalta tilalta, joissa eläimiä pidetään, tai ne tuotetaan yhteistyössä saman alueen muiden luonnonmukaista tuotantoa harjoittavien tilojen kanssa;

i) eläinten hyvinvointia koskevaa korkeinta vaatimustasoa noudatetaan;

j) luonnonmukaisesta kotieläintuotannosta saatavat tuotteet ovat peräisin eläimistä, joita on pidetty aina syntymästä lähtien luonnonmukaisilla tiloilla;

k) rodut valitaan suosien hitaasti kasvavia kantoja ja ottaen huomioon eläinten mukautumiskyky paikallisiin olosuhteisiin, elinvoimaisuus sekä vastustuskyky taudeille ja terveysongelmille;

l) luonnonmukainen rehu muodostuu pääosin luonnonmukaisesti tuotetuista maatalousaineksista ja luonnollisista muista kuin maatalousaineksista;

m) käytetään kotieläintuotannon käytäntöjä, jotka parantavat eläinten immuunijärjestelmää ja luonnollista vastustuskykyä;

n) vesiviljelyssä pidetään haitalliset ympäristövaikutukset mahdollisimman vähäisinä;

o) vesiviljelyssä käytettävä rehu saadaan kestävästä kalastuksesta tai se muodostuu pääasiassa luonnonmukaisesti tuotetuista maatalousaineksista ja luonnollisista muista kuin maatalousaineksista;

p) polyploidisia eläimiä ei käytetä.

6 artikla

Jalostukseen sovellettava periaatteet

Luonnonmukaisten jalostettujen rehujen ja elintarvikkeiden tuotantoon sovelletaan 4 artiklassa säädettyjen yleisten periaatteiden lisäksi seuraavia periaatteita:

a) luonnonmukaiset elintarvikkeet ja rehut tuotetaan pääasiassa luonnonmukaisista maatalousaineksista, paitsi jos luonnonmukaisesti tuotettuja aineksia ei ole kaupallisesti saatavilla;

b) lisäaineita ja teknisiä apuaineita käytetään mahdollisimman vähän ja vain silloin, kun niiden käyttäminen on teknisistä syistä olennaista;

c) ionisoivan säteilyn käyttö on kiellettyä.

III OSASTO
TUOTANTOA KOSKEVAT SÄÄNNÖT

1 LUKU
MAATILATUOTANTO

7 artikla
Maatilatuotantoa koskevat yleiset säännöt

1. Tilan koko kaupallista osaa on hoidettava niiden vaatimusten mukaisesti, joita sovelletaan luonnonmukaiseen tuotantoon tai siihen siirtymiseen.

   Asetuksen 31 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen vahvistettujen erityisedellytysten mukaisesti tilasta voidaan kuitenkin erottaa täysin erillisiä yksiköitä, joita ei hoideta luonnonmukaista tuotantoa koskevien vaatimusten mukaisesti.

   Jos tilaa ei toisen alakohdan mukaisesti käytetä kokonaisuudessaan luonnonmukaiseen tuotantoon, viljelijän on pidettävä luonnonmukaiseen tuotantoon käytettävät maa, eläimet ja tuotteet erillään muusta tilasta ja pidettävä asianmukaista rekisteriä erillääänpidon osoittamiseksi.

2. Viljelijä ei saa käyttää muuntogeenisiä organismeja tai niistä tuotettuja tuotteita, jos hän on tietoinen niiden esiintymisestä tuotteen mukana seuraavan päällysmerkinnän tai muun asiakirjan ansiosta.

   Jos viljelijä käyttää kolmannelta osapuolelta ostamiansa tuotteita luonnonmukaisten elintarvikkeiden tai rehujen tuottamiseksi, hänen on pyydettävä myyjää todistamaan, ettei toimitettujen tuotteiden tuotannossa ole käytetty muuntogeenisiä organismeja.

8 artikla
Kasvituotantoa koskevat säännöt

1. Luonnonmukaiseen kasvituotantoon sovelletaan 7 artiklassa säädettyjen yleisten sääntöjen lisäksi seuraavia sääntöjä:

   a) luonnonmukaisen kasvituotannon perustana ovat maanmuokkaus ja viljelykäytännöt, jotka säilyttävät tai parantavat maaperän orgaanista ainesta, lisäävät maaperän vakautta ja luonnon monimuotoisuutta maaperässä sekä estävät maaperän tiivistymistä ja eroosiota;

   b) maaperän hedelmällisyyttä ja biologista aktiivisuutta on pidettävä yllä ja parannettava monivuotisella viljelykierrolla, viherlannoite ja luonnonmukaisilta tiloilta peräisin olevan lannan ja orgaanisen aineksen käyttö mukaan luettuna;

   c) lisäksi voidaan käyttää lannoitteita ja maanparannusaineita, jotka ovat luonnonmukaista tuotantoa koskevien tavoitteiden ja periaatteiden mukaisia, jos ne on hyväksytty 11 artiklan mukaisesti;

   d) typpipitoisten lannoitteiden käyttö on kiellettyä;

   e) kaikkien käytettyjen kasvintuotantotekniikoiden on estettävä tai minimoitava ympäristön saastuttamista;

f) tuhoeläinten, tautien ja rikkakasvien aiheuttamaa vahinkoa on torjuttava ensisijaisesti rotu- ja lajikevalinnalla, kiertoviljelyllä ja viljelytekniikoilla;

g) jos viljelmät ovat vaarassa, voidaan käyttää 11 artiklan mukaisesti hyväksyttyjä kasvinsuojelutuotteita, jotka ovat luonnonmukaista tuotantoa koskevien tavoitteiden ja periaatteiden mukaisia;

h) hyväksyttyjä synteettisiä aineksia voidaan käyttää vain, jos noudatetaan edellytyksiä ja rajoituksia, jotka liittyvät tällaisten ainesten käyttökohteena oleviin viljelmiin, käyttömenetelmään, annostukseen, käytön aikarajoituksiin ja viljelmän kanssa kosketuksissa oloon;

i) ainoastaan luonnonmukaisesti tuotettuja siemeniä ja lisäysaineistoja voidaan käyttää. Emokasveja, joista siemenet ja kasvullinen lisäysaineisto saadaan, on pitänyt viljellä tämän asetuksen sääntöjen mukaisesti vähintään yhden sukupolven ajan tai kahden kasvukauden ajan, jos kyseessä ovat monivuotiset viljelmät.

2. Luonnonalueilla, metsissä ja maanviljelyalueilla luontaisesti kasvavien syötävien kasvien ja niiden osien keruuta pidetään luonnonmukaisena tuotantomenetelmänä, jos:

a) kyseisiä alueita ei ole keruuta edeltävien kolmen vuoden aikana käsitelty muilla kuin 11 artiklan mukaisesti hyväksytyillä tuotteilla;

b) keruu ei vahingoita luonnollisen elinympäristön vakautta eikä lajien pysyvyyttä keruualueella.

9 artikla
Kotieläintuotantoa koskevat säännöt

Luonnonmukaiseen kotieläintuotantoon sovelletaan 7 artiklassa säädettyjen yleisten sääntöjen lisäksi seuraavia sääntöjä:

a) eläinten alkuperä:

i) luonnonmukaisesti kasvatettujen kotieläinten on oltava luonnonmukaisella tilalla syntyneitä ja kasvatettuja;

ii) tilalle voidaan tuoda jalostustarkoituksiin muita kuin luonnonmukaisesti kasvatettuja eläimiä 31 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen vahvistetuin erityisedellytyksin;

b) kotieläintuotannon käytännöt ja eläinsuojia koskevat edellytykset:

i) eläinten hoitajilla on oltava eläinten terveyttä ja hyvinvointitarpeita koskeva riittävä tietämys ja pätevyys;

ii) kotieläintuotannon käytäntöjen (eläintiheys mukaan luettuna) ja eläinsuojia koskevien edellytysten on oltava sellaiset, että eläinten kehitykselliset, fysiologiset ja etologiset tarpeet tulevat huomioon otetuiksi;

iii) kotieläimillä on oltava sääolojen ja maanpinnan tilan salliessa jatkuvasti pääsy vapaalle liikkuma-alueelle, mieluiten laitumelle;

iv) kotieläinten lukumäärän on oltava rajattu ylilaiduntamisen, maaperän kulumisen ja eroosion sekä eläinten tai lannan levittämisen aiheuttaman saastumisen minimoimiseksi;

v) luonnonmukaisesti kasvatetut kotieläimet on pidettävä erillään tai helposti erotettavissa muista kotieläimistä;

vi) eläinten pitäminen lieassa tai eristyksissä on kiellettyä; yksittäistä eläintä voidaan kuitenkin pitää lieassa tai eristyksissä rajoitetun ajan turvallisuuteen, hyvinvointiin tai eläinlääkintään liittyvistä syistä;

vii) teurastamoon suuntautuvan kuljetuksen keston on oltava mahdollisimman lyhyt;

viii) eläimille ei saa aiheuttaa tarpeetonta kärsimystä, ei myöskään typistyksin;

ix) mehiläispesät on sijoitettava sellaiselle alueelle, että varmistetaan nektarin ja siitepölyn lähteiden olevan pääasiassa luonnonmukaisissa viljelmissä ja/tai luonnonvaraisessa kasvustossa; lisäksi ne on pidettävä riittävän etäällä mehiläishoidosta saatavien tuotteiden saastumista aiheuttavista lähteistä;

x) mehiläispesien ja mehiläisten pidossa käytettävien materiaalien on oltava luonnonmukaisista materiaaleista tehtyjä;

xi) mehiläisten tuhoaminen kennostoihin mehiläishoidon tuotteiden keräämisen helpottamiseksi on kiellettyä;

c) eläinjalostus:

i) hormonihoidot tiineyden aikaansaamiseksi ovat kiellettyjä, paitsi jos hormoneja käytetään lisääntymishäiriöiden hoitamiseksi;

ii) kloonaus ja alkionsiirto ovat kiellettyjä;

iii) valitsemalla rodut tarkoituksenmukaisesti estetään eläinten kärsimykset ja vältetään typistysten tarve;

d) rehut:

i) kotieläimiä on ruokittava eläimen ravitsemukselliset tarpeet sen eri kehitysvaiheissa täyttävällä luonnonmukaisella rehulla, joka voi sisältää luonnonmukaiseen tuotantoon siirtymässä olevasta tilayksiköstä peräisin olevaa rehua;

ii) eläimillä on oltava jatkuva pääsy laitumelle tai niiden käytössä on jatkuvasti oltava karkearehua;

iii) rehun lisäaineiden käyttö on sallittua vain, jos ne on hyväksytty 11 artiklan mukaisesti;

iv) kasvunedistäjien ja synteettisten aminohappojen käyttö on kiellettyä;

v) vieroittamattomia nisäkkäitä on ruokittava luonnollisella, mielellään emän maidolla;

e) tautien ennaltaehkäisy ja eläinlääkinnälliset hoidot:

i) tautien ennaltaehkäisyn perustana ovat rotujen ja kantojen valinta, kotieläinten hoitokäytännöt, laadukas rehu, eläinten liikkumisvapaus, asianmukainen eläintiheys sekä moitteettomassa hygieenisessä kunnossa pidettävät riittävät ja asianmukaiset eläinsuojat;

ii) taudin puhjetessa hoitoon on ryhdyttävä välittömästi eläinten kärsimyksen estämiseksi; lääkehoitoa (myös antibiootteja) voidaan käyttää tarvittaessa, jos fytoterapeuttisten, homeopaattisten ja muiden tuotteiden käyttö ei tule kyseeseen.

10 artikla

Vesiviljelyä koskevat tuotantosäännöt

1. Komissio vahvistaa 31 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä ja II osastossa säädettyjä tavoitteita ja periaatteita noudattaen luonnonmukaiseen vesiviljelyyn sovellettavat tuotantosäännöt, luonnonmukaiseen tuotantoon siirtymistä koskevat säännöt mukaan luettuina.

2. Siihen asti kun 1 kohdassa tarkoitetut säännöt annetaan, sovelletaan kansallisia sääntöjä, tai jos niitä ei ole, sovelletaan jäsenvaltioiden hyväksymiä tai tunnustamia yksityisiä standardeja sillä edellytyksellä, että niiden tavoitteet ja periaatteet ovat samat kuin II osastossa vahvistetut.

11 artikla

Eräiden tuotteiden ja aineiden käyttö maataloudessa

1. Komissio vahvistaa 31 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä ja II osastossa säädettyjä tavoitteita ja periaatteita noudattaen erityisperusteet sellaisten seuraavien tuotteiden ja aineiden hyväksymiselle, joita voidaan käyttää luonnonmukaisessa maataloudessa:

a) kasvinsuojeluaineet;

b) lannoitteet ja maanparannusaineet;

c) kasvi-, eläin- ja kivennäisperäiset rehuaineet;

d) rehun lisäaineet;

e) puhdistusaineet;

f) muut aineet.

2. Komissio päättää 31 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen 1 kohdassa tarkoitettujen tuotteiden ja aineiden hyväksymisestä ja vahvistaa niiden käyttöä koskevat edellytykset ja rajoitukset.

12 artikla

Siirtyminen luonnonmukaiseen maatalouteen

Seuraavia sääntöjä sovelletaan tiloihin, joilla aloitetaan luonnonmukaisen tuotannon harjoittaminen:

a) Luonnonmukaisia tuotantomenetelmiä käyttäen viljellyn viljelmän ensimmäistä kasvukautta edeltävänä aikana ei ole saanut käyttää luonnonmukaisessa maataloudessa kiellettyjä tuotteita 31 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen määritellyn ajanjakson ajan;

b) tilalla olevat kotieläimet voidaan katsoa luonnonmukaisiksi 31 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen määritellyn siirtymäkauden jälkeen;

c) maitoa ja maitotuotteita, jotka on saatu lypsyeläimistä, jotka aiemmin olivat ei-luonnonmukaisia, saa myydä luonnonmukaisina 31 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen määritellyn ajanjakson kuluttua;

d) Jos osalla tilayksikköä harjoitetaan luonnonmukaista tuotantoa ja osa on siirtymässä luonnonmukaiseen tuotantoon, viljelijän on pidettävä maa-alat, eläimet ja tuotteet erillään ja pidettävä asianmukaista rekisteriä erillääänpidon osoittamiseksi.

2 LUKU
REHUNTUOTANTO

13 artikla

Rehuntuotantoa koskevat säännöt

1. Luonnonmukaisen rehun tuotanto on pidettävä erillään ei-luonnonmukaisen rehun tuotannosta.

2. Luonnonmukaista rehutuotetta valmistettaessa luonnonmukaiseen rehuainekseen ja/tai siirtymätuotannosta peräisin olevaan rehuainekseen ei saa yhdistää ei-luonnonmukaisesti tuotettua samaa rehuainesta.

3. Heksaanin ja muiden orgaanisten liuottimien käyttö on kielletty.

4. Rehunvalmistaja ei saa käyttää muuntogeenisiä organismeja tai niistä tuotettuja tuotteita, jos hän on tietoinen niiden esiintymisestä tuotteen mukana seuraavan päällysmerkinnän tai muun asiakirjan ansiosta.

   Jos rehunvalmistaja käyttää kolmannelta osapuolelta ostamiansa tuotteita luonnonmukaisten rehujen tuottamiseksi, hänen on pyydettävä myyjää todistamaan, että toimitettujen tuotteiden tuotannossa ei ole käytetty muuntogeenisiä organismeja.

3 LUKU
JALOSTETTUJEN TUOTTEIDEN TUOTANTO

14 artikla

Jalostettujen elintarvikkeiden tuotantoa koskevat yleiset säännöt

1. Luonnonmukaisten jalostettujen elintarvikkeiden koostumukseen sovelletaan seuraavia perusteita:

   a) tuotteen sisältämän maatalousperäisen aineksen painosta on oltava luonnonmukaista vähintään 95 prosenttia;

   b) muiden kuin maatalousperäisten ainesten ja teknisten apuaineiden käyttö on sallittua vain, jos ne on hyväksytty 15 artiklan mukaisesti;

   c) ei-luonnonmukaisten ainesten käyttö on sallittua vain, jos ne on hyväksytty 15 artiklan mukaisesti.

2. Luonnonmukaisten elintarvikkeiden keruu, jalostus ja varastointi on suoritettava varoen, jotta ainesten ominaisuudet eivät katoa. Sellaisten aineiden ja tekniikoiden käyttö, joilla nämä ominaisuudet palautetaan tai tuotteiden huolimattoman käsittelyn tulokset korjataan, ei ole sallittua.

3. Jalostaja ei saa käyttää muuntogeenisiä organismeja tai niistä tuotettuja tuotteita, jos hän on tietoinen niiden esiintymisestä tuotteen mukana seuraavan päällysmerkinnän tai muun asiakirjan ansiosta.

   Jos jalostaja käyttää kolmannelta osapuolelta ostamiansa aineksia tai teknisiä apuaineita luonnonmukaisten elintarvikkeiden tai rehujen tuottamiseksi, hänen on pyydettävä myyjää todistamaan, että toimitettujen tuotteiden tuotannossa ei ole käytetty muuntogeenisiä organismeja.

15 artikla

Eräiden tuotteiden ja aineiden käyttö jalostuksessa

1. Komissio vahvistaa 31 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä ja II osastossa säädettyjä tavoitteita ja periaatteita noudattaen erityisperusteet sellaisten muiden kuin maatalousperäisten tuotteiden ja teknisten apuaineiden hyväksymiselle, joita voidaan käyttää luonnonmukaisten jalostettujen elintarvikkeiden tuotannossa.

2. Komissio vahvistaa 31 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä ja II osastossa säädettyjä tavoitteita ja periaatteita noudattaen erityisperusteet sellaisten muiden kuin luonnonmukaisten ainesten hyväksymiselle, joita voidaan käyttää luonnonmukaisten jalostettujen elintarvikkeiden tuotannossa, jos luonnonmukaisia maatalousaineksia ei ole kaupallisesti saatavilla.

3. Komissio päättää 31 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen 1 ja 2 kohdassa tarkoitettujen tuotteiden ja aineiden hyväksymisestä ja vahvistaa tarvittaessa niiden käyttöä koskevat edellytykset ja rajoitukset.

4 LUKU
JOUSTAVUUS

16 artikla
Lievemmät tuotantosäännöt

1. Komissio voi 31 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä, 2 kohdassa säädettyjä edellytyksiä ja II osastossa vahvistettuja tavoitteita ja periaatteita noudattaen säätää poikkeuksien myöntämisestä tuotantosääntöihin, jotka vahvistetaan 1, 2 ja 3 luvussa.

2. Edellä olevassa 1 kohdassa tarkoitettuja poikkeuksia on myönnettävä mahdollisimman vähän, ja niiden myöntäminen on sallittua ainoastaan, jos:

   a) poikkeukset ovat tarpeen luonnonmukaista tuotantoa aloittavien tilayksiköiden elinkelpoisuuden varmistamiseksi erityisesti niille tiloille, jotka sijaitsevat alueilla, joilla luonnonmukainen tuotanto on vasta kehittymässä;

   b) poikkeukset ovat tarpeen sen varmistamiseksi, että luonnonmukaista tuotantoa voidaan jatkaa tiloilla, joihin kohdistuu ilmastollisia, maantieteellisiä tai rakenteellisia rajoitteita;

   c) poikkeukset ovat tarpeen rehun, siementen, kasvullisen lisäysaineiston, elävien eläinten ja muiden tuotantopanosten saatavuuden varmistamiseksi silloin kun tällaisia tuotantopanoksia ei ole kaupallisesti saatavilla luonnonmukaisina;

   d) poikkeukset ovat tarpeen maatalousperäisten ainesten saatavuuden varmistamiseksi silloin kun tällaisia aineksia ei ole kaupallisesti saatavilla luonnonmukaisina;

   e) poikkeukset ovat tarpeen erityisten luonnonmukaisten kotieläinten hoitoon liittyvien erityisongelmien ratkaisemiseksi;

   f) poikkeukset ovat tarpeen perinteisten elintarvikkeiden tuotannon jatkuvuuden varmistamiseksi vähintään yhden sukupolven ajan;

   g) väliaikaiset toimenpiteet ovat tarpeen, jotta luonnonmukainen tuotanto voi jatkua tai alkaa uudelleen katastrofien jälkeen;

   h) kyseessä ovat tapaukset, joissa yhteisön lainsäädännön perusteella määrätään ihmisten ja eläinten terveyden suojeluun liittyviä rajoituksia ja velvoitteita.

3. Komissio voi 31 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen säätää erityisedellytyksistä, joita sovelletaan 1 kohdan mukaisten poikkeusten soveltamiseen.

IV OSASTO
MERKINNÄT

17 artikla

Luonnonmukaiseen tuotantoon viittaavien ilmaisujen käyttö

1. Liitteessä I lueteltuja ilmaisuja sekä niiden johdoksia ja lyhenteitä saa käyttää yksin tai yhdistelmänä koko yhteisössä millä tahansa yhteisön kielellä tämän asetuksen mukaisesti tuotettujen ja tarkastettujen tai tuotujen tuotteiden merkitsemiseksi ja mainostamiseksi.

2. Liitteessä I lueteltuja ilmaisuja sekä niiden johdoksia ja lyhenteitä ei saa käyttää yksin eikä yhdistelmänä missään yhteisössä millään yhteisön kielellä sellaisen tuotteen merkitsemiseksi ja mainostamiseksi, jota ei ole tuotettu ja tarkastettu tai tuotu tämän asetuksen mukaisesti, paitsi jos kyseisiä ilmaisuja ei selvästikään voi yhdistää maataloustuotantoon.

3. Liitteessä I lueteltuja ilmaisuja sekä niiden johdoksia ja lyhenteitä ei saa käyttää yksin eikä yhdistelmänä tuotteesta, jos sen on merkitty sisältävän muuntogeenisiä organismeja, koostuvan muuntogeenisistä organismeista tai olevan tuotettu muuntogeenisistä organismeista.

4. Jäsenvaltioiden on toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet varmistaakseen, että tämän artiklan säännöksiä noudatetaan.

5. Komissio voi mukauttaa liitteessä I esitettyä ilmaisuluetteloa 31 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

18 artikla

Pakolliset maininnat

1. Jos 17 artiklassa tarkoitettua ilmaisua tai sen johdosta tai lyhennettä käytetään yhteisössä tuotetun tuotteen pakkausmerkinnässä, siinä on oltava myös seuraavat maininnat:

   a) 22 artiklan 7 kohdassa tarkoitettu sen tarkastuslaitoksen koodinumero, joka vastaa asianomaiselle toimijalle tehtävistä tarkastuksista;

   b) vähintään jokin liitteessä II luetelluista maininnoista suuraakkosin, jos 19 artiklassa tarkoitettua tunnusta ei käytetä.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitetut maininnat on merkittävä näkyvään kohtaan helposti havaittavalla, luettavalla ja pysyvällä tavalla.

   Lisäksi komissio voi 31 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen säätää erityisedellytyksistä, joita sovelletaan 1 kohdassa tarkoitettujen merkintöjen esittämistapaan ja kokoon.

3. Komissio voi mukauttaa liitteessä II esitettyä merkintäluetteloa 31 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

4. Kolmansista maista tuotavissa tuotteissa 1 kohdassa tarkoitettujen mainintojen käyttö on vapaaehtoista.

19 artikla
Luonnonmukaista tuotantotapaa osoittava yhteisön tunnus

Komissio vahvistaa 31 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen yhteisön tunnuksen, jota voidaan käyttää tämän asetuksen mukaisesti tuotettujen ja tarkastettujen tai tuotujen tuotteiden merkinnöissä, esittelyssä ja mainonnassa.

20 artikla
Pakkausmerkinnöissä ja mainonnassa esitettävät väittämät

1. Pakkausmerkinnöissä ja mainonnassa ei saa väittää, että jotkin yksityiset tai kansalliset luonnonmukaista tuotantoa koskevat standardit ovat tiukemmat, luonnonmukaisemmat tai muulla tavoin paremmat kuin tässä asetuksessa vahvistetut säännöt tai jotkin muut luonnonmukaista tuotantoa koskevat standardit.

   Pakkausmerkinnöissä ja mainonnassa saa kuitenkin käyttää viittauksia tietyn tuotteen tuotantomenetelmän erityispiirteisiin, jos kyseiset viittaukset ovat paikkansapitäviä tosiseikkoja ja täyttävät direktiivissä 2000/13/EY vahvistetut yleiset merkintävaatimukset.

2. Jäsenvaltioiden on toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet varmistaakseen, että tässä artiklassa säädettyjä edellytyksiä noudatetaan.

3. Komissio voi 31 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen antaa toimenpiteitä tämän artiklan noudattamisen varmistamiseksi.

21 artikla
Merkintöjä koskevat erityisvaatimukset

Komissio vahvistaa 31 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen merkintöjä koskevat erityisvaatimukset, joita sovelletaan luonnonmukaiseen tuotantoon siirtymässä olevilta tiloilta peräisin oleviin luonnonmukaisiin rehuihin ja tuotteisiin.

V OSASTO
VALVONTA

22 artikla
Valvontajärjestelmä

1. Jäsenvaltioiden on asetuksen (EY) N:o 882/2004 säädösten mukaisesti otettava käyttöön valvontajärjestelmä, jota sovelletaan tämän asetuksen 1 artiklan 3 kohdassa tarkoitettuihin toimiin.

2. Asetuksen (EY) N:o 882/2004 3 artiklaa sovellettaessa tarkastusten luonne ja tiheys on määriteltävä analysoimalla sääntöjenvastaisuusriski kullakin tämän asetuksen 1 artiklan 3 kohdassa tarkoitetulla toiminta-alalla.

3. Jäsenvaltioiden on asetuksen (EY) N:o 882/2004 4 artiklan mukaisesti nimettävä toimivaltainen viranomainen, joka vastaa valvontajärjestelmän mukaisesti toteutettavista tarkastuksista.

4. Toimivaltainen viranomainen voi asetuksen (EY) N:o 882/2004 5 artiklan mukaisesti siirtää tietyt tarkastustehtävät yhdelle tai useammalle tarkastuslaitokselle.

   Tarkastuslaitoksen on täytettävä eurooppalaisessa standardissa EN 45011 tai ISO Guide 65 (Tuotteita sertifioivat elimet. Yleiset vaatimukset) esitetyt vaatimukset, sellaisina kuin niiden viimeisin versio on *Euroopan unionin virallisen lehden* C-sarjassa julkaistuna.

5. Hyväksytyn tarkastuslaitoksen on sallittava toimivaltaisen viranomaisen pääsy laitoksen toimistoihin ja tiloihin sekä annettava kaikki tieto ja apu, jota toimivaltainen viranomainen pitää tarpeellisena tästä asetuksesta sille johtuvien velvoitteiden täyttämiseksi.

6. Toimivaltainen viranomainen ei saa siirtää tarkastuslaitoksille seuraavia tehtäviä:

   a) muiden tarkastuslaitosten valvonta ja tarkastus;

   b) 16 artiklassa tarkoitettu toimivalta myöntää poikkeuksia, jollei tätä vahvisteta erikseen komission 16 artiklan 3 kohdan mukaisesti vahvistamissa erityisedellytyksissä.

7. Jäsenvaltioiden on annettava koodinumero jokaiselle tarkastuslaitokselle, jolla on toimivalta tehdä tämän asetuksen mukaisia tarkastuksia.

8. Hyväksytyn tarkastuslaitoksen on viimeistään kunkin vuoden 31 päivänä tammikuuta toimitettava toimivaltaiselle viranomaiselle luettelo edellisen vuoden 31 päivään joulukuuta mennessä tarkastamistaan toimijoista sekä yhteenvetokertomus edellisenä vuonna toteutetuista tarkastustoimista.

23 artikla

Valvontajärjestelmään kuuluminen

1. Toimijan, joka tuottaa, valmistaa, varastoi, tuo kolmannesta maasta tai vie kolmanteen maahan 1 artiklan 2 kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettuja tuotteita niiden myöhempää kaupan pitämistä varten taikka pitää tällaisia tuotteita kaupan, on:

   a) ilmoitettava tästä toiminnasta sen jäsenvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle, jossa toiminta tapahtuu;

   b) liitettävä yrityksensä valvontajärjestelmään.

2. Jäsenvaltio voi päättää, että tätä artiklaa ei sovelleta toimijoihin, jotka myyvät tällaisia tuotteita suoraan loppukuluttajalle tai -käyttäjälle, sillä edellytyksellä, että kyseiset toimijat eivät tuota tai valmista taikka varastoi tällaisia tuotteita muutoin kuin myyntipisteen yhteydessä, eivätkä tuo niitä kolmannesta maasta.

3. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että tämän asetuksen sääntöjä noudattavalla toimijalla, joka maksaa kohtuullisen korvauksen valvontamenoista, on oikeus kuulua valvontajärjestelmään.

4. Toimivaltaisen viranomaisen on pidettävä ajan tasalla olevaa luetteloa valvontajärjestelmään kuuluvien toimijoiden nimistä ja osoitteista.

24 artikla
Sertifiointi

1 Toimivaltainen viranomainen ja hyväksytty tarkastuslaitos voivat sertifioida valvontajärjestelmään kuuluvia toimijoita ja myöntää oikeuden käyttää tuotteissa luonnonmukaista tuotantoa koskeviin standardeihin liittyvää vaatimustenmukaisuusmerkintää.

2. Toimivaltainen viranomainen ei saa kieltäytyä sertifioimasta tässä asetuksessa säädetyt vaatimukset täyttävää tuotetta eikä kieltää tällaiselta tuotteelta vaatimustenmukaisuusmerkinnän käyttämistä.

3. Tarkastuslaitos ei saa kieltäytyä sertifioimasta toisen hyväksytyn tarkastuslaitoksen sertifioimaa tuotetta eikä kieltää tällaiselta tuotteelta vaatimustenmukaisuusmerkinnän käyttämistä, jos jälkimmäinen tarkastuslaitos on arvioinut ja sertifioinut tuotteen olevan luonnonmukaista tuotantoa koskevien, ensimmäisen tarkastuslaitoksen standardeja vastaavien standardien mukainen.

Jos tarkastuslaitos kieltäytyy sertifioimasta tuotetta tai kieltää sen vaatimustenmukaisuusmerkinnän käyttämisen, sen on todistettava, että luonnonmukaista tuotantoa koskevat standardit, joiden perusteella kyseinen tuote on sertifioitu, eivät vastaa sen omia standardeja.

Sertifikaatista ja vaatimustenmukaisuusmerkinnästä perittävien maksujen on oltava kohtuulliset.

25 artikla
Toimenpiteet säännösten rikkomistapauksissa ja sääntöjenvastaisuustapauksissa

1. Toimivaltaisen viranomaisen on:

a) varmistettava, että 17, 18 ja 19 artiklassa säädettyjä merkintöjä ja tunnusta ei käytetä sääntöjenvastaisesta tuote-erästä tai tuotannosta, jos sääntöjenvastaisuuden todetaan liittyvän tässä asetuksessa vahvistettujen vaatimusten noudattamiseen;

b) estettävä toimivaltaisen viranomaisen hyväksymän ajan kyseistä toimijaa pitämästä kaupan tuotteita, joissa on luonnonmukaiseen tuotantotapaan viittaavia merkintöjä, jos todetaan huomattava tai pitkään vaikuttava rikkominen.

2. Tuotteen luonnonmukaisuuteen vaikuttavista säännösten rikkomistapauksista ja sääntöjenvastaisuustapauksista on välittömästi tiedotettava asianomaisille tarkastuslaitoksille, toimivaltaisille viranomaisille, jäsenvaltioille ja tarvittaessa komissiolle.

Tiedonantojen taso riippuu todettujen säännösten rikkomistapausten ja sääntöjenvastaisuustapausten vakavuudesta ja laajuudesta.

Komissio voi 31 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen säätää tällaisten tiedonantojen muodosta.

26 artikla
Tietojenvaihto

Jos on olemassa perusteltu tarve varmistaa, että tuote on tuotettu tämän asetuksen mukaisesti, toimivaltaisten viranomaisten ja tarkastuslaitosten on pyynnöstä vaihdettava muiden toimivaltaisten viranomaisten ja tarkastuslaitosten kanssa tietoja tarkastustensa tuloksista. Ne voivat vaihtaa näitä tietoja myös omasta aloitteestaan.

VI OSASTO
KOLMANSIEN MAIDEN KANSSA KÄYTÄVÄ KAUPPA

27 artikla
Tuonti kolmansista maista

1. Kolmannesta maasta tuotu tuote voidaan saattaa yhteisön markkinoille luonnonmukaiseksi merkittynä, jos se on tämän asetuksen II, III ja IV osastossa vahvistettujen säännösten mukainen.

2. Kolmannen maan toimijan, joka haluaa saattaa tuotteensa yhteisön markkinoille luonnonmukaisiksi merkittyinä 1 kohdan edellytysten mukaisesti, on alistettava toimintansa V osastossa tarkoitetun toimivaltaisen viranomaisen tai tarkastuslaitoksen valvontaan, jos asianomainen viranomainen tai laitos suorittaa kyseisessä kolmannessa maassa tarkastuksia, tai 5 kohdan mukaisesti hyväksytyn tarkastuslaitoksen valvontaan.

3. Kolmannesta maasta tuotu tuote voidaan saattaa yhteisön markkinoille luonnonmukaiseksi merkittynä myös, jos:

   a) kyseinen tuote on tuotettu yhteisössä luonnonmukaiseen tuotantoon sovellettavia tuotantostandardeja vastaavien standardien mukaisesti tai *Codex Alimentarius* -ohjeissa vahvistettujen kansainvälisesti hyväksyttyjen standardien mukaisesti;

   b) tuottajaan on sovellettu valvontajärjestelmää, joka on yhteisön valvontajärjestelmää vastaava tai *Codex Alimentarius* -ohjeiden mukainen;

   c) kolmannen maan toimija, joka haluaa saattaa tuotteensa yhteisön markkinoille luonnonmukaisiksi merkittyinä tämän kohdan mukaisesti, on liittynyt 4 kohdan mukaisesti hyväksyttyyn valvontajärjestelmään tai alistanut toimintansa 5 kohdan mukaisesti hyväksytyn tarkastuslaitoksen valvontaan.

   d) tuotteella on 4 kohdan mukaisesti hyväksytyn, kolmannen maan toimivaltaisen viranomaisen tai tarkastuslaitoksen taikka 5 kohdan mukaisesti hyväksytyn tarkastuslaitoksen myöntämä sertifikaatti, jossa todistetaan tuotteen täyttävän tässä kohdassa esitetyt edellytykset.

4. Komissio hyväksyy 31 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen kolmannet maat, joiden tuotantostandardit ja valvontajärjestelyt vastaavat yhteisön tuotantostandardeja ja valvontajärjestelmää tai jotka ovat *Codex Alimentarius* -ohjeissa vahvistettujen kansainvälisesti hyväksyttyjen standardien mukaiset, ja laatii tällaisten maiden luettelon.

   Tutkiessaan hyväksymishakemusta komissio pyytää kolmannelta maalta tarvittavat tiedot. Komissio voi antaa kolmannen maan tuotantosääntöjen ja valvontajärjestelyn tarkastamisen paikalla asiantuntijoiden tehtäväksi.

5. Kun kyseessä ovat sellaisesta kolmannesta maasta, jota ei ole hyväksytty 4 kohdan mukaisesti, tuotavat tuotteet eikä toimija ole alistanut toimintaansa V osastossa tarkoitetun toimivaltaisen viranomaisen tai tarkastuslaitoksen valvontaan, komissio hyväksyy 31 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen tarkastuslaitokset, joilla on toimivalta tehdä tarkastuksia ja myöntää sertifikaatteja kyseisessä kolmannessa maassa 3 kohdan soveltamiseksi, ja laatii näistä tarkastuslaitoksista luettelon.

   Komissio tutkii kaikki julkisten tai yksityisten tarkastuslaitosten kolmannessa maassa esittämät hyväksymispyynnöt.

   Tutkiessaan hyväksymishakemusta komissio pyytää tarkastuslaitokselta tarvittavat tiedot. Komissio voi antaa kolmannen maan tuotantosääntöjen ja tarkastuslaitoksen toteuttamien valvontatoimien tarkastamisen paikalla asiantuntijoiden tehtäväksi.

VII OSASTO
LOPPUSÄÄNNÖKSET JA SIIRTYMÄSÄÄNNÖKSET

28 artikla
Luonnonmukaisten tuotteiden vapaa liikkuvuus

Jäsenvaltiot eivät saa tuotantotapaan, pakkausmerkintöihin tai tuotantotavan esittämiseen liittyvistä syistä estää tai rajoittaa luonnonmukaisten tuotteiden pitämistä kaupan, jos tuotteet täyttävät tässä asetuksessa säädetyt vaatimukset.

29 artikla
Tietojen toimittaminen komissiolle

Jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle vuosittain seuraavat tiedot:

a) toimivaltaisten viranomaisten nimet ja yhteystiedot;

b) tarkastuslaitosten ja niiden koodinumeroiden luettelot ja niiden mahdolliset vaatimustenmukaisuusmerkinnät.

30 artikla
Tilastotiedot

Jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle tämän asetuksen täytäntöönpanemiseksi ja seuraamiseksi tarvittavat tilastotiedot. Ne määritellään yhteisön tilasto-ohjelman yhteydessä.

31 artikla

Luonnonmukaisen tuotannon hallintokomitea

1. Komissiota avustaa luonnonmukaisen tuotannon hallintokomitea, jäljempänä ’komitea’.

2. Jos tähän kohtaan viitataan, sovelletaan päätöksen 1999/468/EY[19] 4 ja 7 artiklaa.

3. Päätöksen 1999/468/EY 4 artiklan 3 kohdassa säädetty määräaika on kolme kuukautta.

4. Komitea vahvistaa työjärjestyksensä.

32 artikla

Soveltamissäännöt

Komissio vahvistaa 31 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä ja II osastossa säädettyjä tavoitteita ja periaatteita noudattaen tämän asetuksen soveltamista koskevat yksityiskohtaiset säännöt. Niihin sisältyvät erityisesti yksityiskohtaiset säännöt, jotka koskevat:

a) III osastossa vahvistettuja tuotantosääntöjä erityisesti niiden erityisvaatimusten ja -edellytysten osalta, joita luonnonmukaisten tuotteiden viljelijöiden ja muiden tuottajien on noudatettava;

b) IV osastossa säädettyjä merkintäsääntöjä;

c) V osastossa säädettyä valvontajärjestelmää erityisesti niiden erityisperusteiden osalta, jotka liittyvät tehtävien siirtämiseen yksityisille tarkastuslaitoksille ja tällaisten laitosten hyväksymisedellytyksiin;

d) VI osastossa vahvistettuja kolmansista maista tapahtuvaa tuontia koskevia sääntöjä erityisesti niiden perusteiden ja menettelyjen osalta, joita on sovellettava kolmansien maiden ja tarkastuslaitosten 27 artiklan mukaiseen hyväksymiseen, hyväksyttyjen kolmansien maiden ja tarkastuslaitosten luettelojen julkaiseminen mukaan luettuna, sekä 27 artiklan 3 kohdan d alakohdassa tarkoitetun sertifikaatin osalta.

33 artikla

Asetuksen (ETY) N:o 2092/91 kumoaminen

1. Kumotaan asetus (ETY) N:o 2092/91 1 päivästä tammikuuta 2009.

2. Viittauksia kumottuun asetukseen (ETY) N:o 2092/91 pidetään viittauksina tähän asetukseen.

[19] EYVL L 184, 17.7.1999, s. 23.

34 artikla
Siirtymätoimenpiteet

Toimenpiteitä, joilla helpotetaan siirtymistä asetuksessa (ETY) N:o 2092/91 säädettyjen sääntöjen soveltamisesta tähän asetukseen, voidaan vahvistaa 31 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

35 artikla
Voimaantulo ja soveltaminen

Tämä asetus tulee voimaan seitsemäntenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Sitä sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 2009.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä

Neuvoston puolesta
Puheenjohtaja

LIITE I

Asetuksen 17 artiklan 1 kohdassa tarkoitetut ilmaisut

– ES: ecológico,

– CS: ekologické,

– DA: økologisk,

– DE: ökologisch, biologisch,

– ET: mahe, ökoloogiline,

– EL: βιολογικό,

– EN: organic,

– FR: biologique,

– GA: orgánach,

– IT: biologico,

– LV: bioloģiskā,

– LT: ekologiškas,

– HU: ökológiai,

– MT: organiku,

– NL: biologisch,

– PL: ekologiczne,

– PT: biológico,

– SK: ekologické,

– SL: ekološki,

– FI: luonnonmukainen,

– SV: ekologisk.

LIITE II

Asetuksen 18 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitetut ilmaisut

– UE-ECOLÓGICO,

– EU-EKOLOGICKÉ,

– EU-ØKOLOGISK,

– EU-ÖKOLOGISCH,

– EL-MAHE,

– EL-ÖKOLOOGILINE,

– ΕΕ-ΒΙΟΛΟΓΙΚΌ,

– EU-ORGANIC,

– UE-BIOLOGIQUE,

– AE-ORGÁNACH,

– UE-BIOLOGICO,

– ES-BIOLOĢISKĀ,

– ES-EKOLOGIŠKAS,

– EU-ÖKOLÓGIAI,

– EU-ORGANIKU,

– EU-BIOLOGISCH,

– UE-EKOLOGICZNE

– EU-EKOLOGICKE,

– EU-EKOLOSKI,

– EU-LUONNONMUKAINEN,

– EU-EKOLOGISK.

2005/0279 (CNS)

Ehdotus:

NEUVOSTON ASETUS

maataloustuotteiden luonnonmukaisesta tuotantotavasta ja siihen viittaavista merkinnöistä maataloustuotteissa ja elintarvikkeissa annetun asetuksen (ETY) N:o 2092/91 muuttamisesta

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 37 artiklan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen,

ottaa huomioon Euroopan parlamentin lausunnon[20],

sekä katsoo seuraavaa:

(1) Neuvoston asetus (ETY) N:o 2092/91[21] kumotaan [1 päivästä tammikuuta 2009] ja korvataan luonnonmukaisesta tuotannosta ja luonnonmukaisten tuotteiden merkinnöistä [... päivänä ...kuuta ...] annetulla neuvoston asetuksella (EY) N:o .../2006[22], koska luonnonmukaisia elintarvikkeita ja luonnonmukaista maataloutta koskevan eurooppalaisen toimintasuunnitelman[23] täytäntöönpanoa on tarpeen edistää konkreettisin toimenpitein, joilla yksinkertaistetaan nykytilannetta ja varmistetaan yleinen johdonmukaisuus.

(2) Asetuksessa (EY) N:o .../2006 säädetyssä uudessa järjestelmässä, joka koskee luonnonmukaisten tuotteiden tuontia kolmansista maista, yhteisöön tuotavat luonnonmukaiset tuotteet olisi voitava saattaa yhteisön markkinoille luonnonmukaisiksi merkittyinä, jos ne on tuotettu soveltamalla yhteisön lainsäädännön mukaisia tai sitä vastaavia tuotantosääntöjä ja valvontajärjestelmää.

(3) Kolmannet maat, joiden tuotantostandardit ja valvontajärjestelmät vastaavat yhteisössä sovellettavia standardeja ja valvontajärjestelmää, olisi hyväksyttävä ja niiden luettelo julkaistava. Tarkastuslaitokset, joilla on toimivalta tehdä tarkastuksia maissa, jotka eivät kuulu hyväksyttyjen kolmansien maiden luetteloon, olisi myös hyväksyttävä ja luetteloitava. Kolmansien maiden tuottajille, jotka tuottavat tuotteita suoraan yhteisön sääntöjä noudattaen, olisi annettava mahdollisuus alistaa toimintansa jäsenvaltioiden nimeämien toimivaltaisten viranomaisten ja tarkastuslaitosten valvontaan.

---

20 EUVL C …, …, s. ….
21 EYVL L 198, 22.7.1991, s. 1. Asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna ...
22 EUVL L …, …, s. …
23 KOM(2004) 415 lopullinen.

(4) Asetuksen (ETY) N:o 2092/91 11 artiklan 6 kohdan mukaan jäsenvaltiot voivat tietyin edellytyksin myöntää luvan yksittäisten tuotteiden tuontiin 31 päivään joulukuuta 2006 saakka. Sen vuoksi kyseistä artiklaa on syytä muuttaa, jotta nykyinen tuontijärjestelmä voitaisiin korvata uudella tuontijärjestelmällä kyseisestä päivämäärästä alkaen.

(5) Uutta tuontijärjestelmää olisi sovellettava 1 päivästä tammikuuta 2007. Tuontijärjestelmän täytäntöönpanoa varten jää näin kuitenkin vain vähän aikaa erityisesti niiden tarkastuslaitosten hyväksymisen osalta, joilla on toimivalta tehdä tarkastuksia maissa, jotka eivät kuulu hyväksyttyjen kolmansien maiden luetteloon. Jotta kansainvälinen kauppa ei seisahtuisi, on tarpeen soveltaa edelleen jäsenvaltioiden mahdollisuutta myöntää tuontilupia yksittäisille tuotteille, kunnes uuden tuontijärjestelmän toiminnan kannalta tarvittavat toimenpiteet on toteutettu.

(6) Asetus (ETY) N:o 2092/91 olisi muutettava vastaavasti,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Muutetaan asetus (ETY) N:o 2092/91 seuraavasti:

1) Korvataan 10 artiklan 1 kohdan b alakohta seuraavasti:

”b) ovat kuuluneet 9 artiklassa tarkoitetun tarkastusjärjestelmän tai, kun kyseessä ovat 11 artiklan 3 ja 6 kohdan mukaisesti tuodut tuotteet, vastaavien toimenpiteiden soveltamisalaan;”

2) Korvataan 11 artikla seuraavasti:

”11 artikla

1. Kolmannesta maasta tuotu tuote voidaan saattaa yhteisön markkinoille luonnonmukaiseksi merkittynä, jos se on tässä asetuksessa vahvistettujen tuotantosääntöjen mukainen.

2. Kolmannen maan toimijan, joka haluaa saattaa tuotteensa yhteisön markkinoille luonnonmukaisiksi merkittyinä 1 kohdan edellytysten mukaisesti, on alistettava toimintansa 9 artiklassa tarkoitetun toimivaltaisen viranomaisen tai tarkastuslaitoksen valvontaan, jos asianomainen viranomainen tai laitos suorittaa kyseisessä kolmannessa maassa tarkastuksia, tai tämän artiklan 5 kohdan mukaisesti hyväksytyn tarkastuslaitoksen valvontaan.

3. Kolmannesta maasta tuotu tuote voidaan saattaa yhteisön markkinoille luonnonmukaiseksi merkittynä myös, jos:

a) kyseinen tuote on tuotettu yhteisössä luonnonmukaiseen tuotantoon sovellettavia tuotantostandardeja vastaavien standardien mukaisesti tai *Codex Alimentarius* -ohjeissa vahvistettujen kansainvälisesti hyväksyttyjen standardien mukaisesti;

b) tuottajaan on sovellettu valvontajärjestelmää, joka on yhteisön valvontajärjestelmää vastaava tai *Codex Alimentarius* -ohjeiden mukainen;

c) kolmannen maan toimija, joka haluaa saattaa tuotteensa yhteisön markkinoille luonnonmukaisiksi merkittyinä tämän kohdan mukaisesti, on liittynyt 4 kohdan mukaisesti hyväksyttyyn valvontajärjestelmään tai alistanut toimintansa 5 kohdan mukaisesti hyväksytyn tarkastuslaitoksen valvontaan.

d) tuotteella on 4 kohdan mukaisesti hyväksytyn, kolmannen maan toimivaltaisen viranomaisen tai tarkastuslaitoksen taikka 5 kohdan mukaisesti hyväksytyn tarkastuslaitoksen myöntämä sertifikaatti, jossa todistetaan tuotteen täyttävän tässä kohdassa esitetyt edellytykset.

4. Komissio hyväksyy 14 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen kolmannet maat, joiden tuotantostandardit ja valvontajärjestelyt vastaavat yhteisön tuotantostandardeja ja valvontajärjestelmää tai jotka ovat *Codex Alimentarius* -ohjeissa vahvistettujen kansainvälisesti hyväksyttyjen standardien mukaiset, ja julkaisee tällaisten maiden luettelon.

Tutkiessaan hyväksymishakemusta komissio pyytää kolmannelta maalta tarvittavat tiedot. Komissio voi antaa kolmannen maan tuotantosääntöjen ja valvontajärjestelyn tarkastamisen paikalla asiantuntijoiden tehtäväksi.

5. Kun kyseessä ovat sellaisesta kolmannesta maasta, jota ei ole hyväksytty 4 kohdan mukaisesti, tuotavat tuotteet eikä toimija ole alistanut toimintaansa 9 artiklassa tarkoitetun valvontaviranomaisen tai tarkastuslaitoksen valvontaan, komissio hyväksyy 14 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen tarkastuslaitokset, joilla on toimivalta tehdä tarkastuksia ja myöntää sertifikaatteja kyseisessä kolmannessa maassa tämän artiklan 2 tai 3 kohdan soveltamiseksi, ja laatii näistä tarkastuslaitoksista luettelon.

Komissio tutkii kaikki julkisten tai yksityisten tarkastuslaitosten kolmannessa maassa esittämät hyväksymispyynnöt.

Tutkiessaan hyväksymishakemusta komissio pyytää tarkastuslaitokselta tarvittavat tiedot. Komissio voi antaa kolmannen maan tuotantosääntöjen ja tarkastuslaitoksen toteuttamien valvontatoimien tarkastamisen paikalla asiantuntijoiden tehtäväksi.

6. Jäsenvaltion toimivaltainen viranomainen voi sallia, että kyseisen jäsenvaltion tuoja saattaa markkinoille 4 kohdassa tarkoitettuun luetteloon kuulumattomista maista tuotavia tuotteita kuuden kuukauden ajan 5 kohdan mukaisesti hyväksyttyjen tarkastuslaitosten ensimmäisen luettelon julkaisemisesta, jos tuoja antaa riittävät todisteet siitä, että 3 kohdan a ja b alakohdassa tarkoitetut edellytykset täyttyvät. Jos edellytykset eivät enää täyty, lupa perutaan välittömästi.

Tuodulla tuotteella on oltava luvan myöntäneen jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen tai 5 kohdan mukaisesti hyväksytyn tarkastuslaitoksen myöntämä sertifikaatti, jossa todistetaan tuotteen täyttävän tässä kohdassa esitetyt edellytykset.

Jäsenvaltioiden on ilmoitettava toisille jäsenvaltioille ja komissiolle kustakin tämän kohdan mukaisesti myönnetystä luvasta ja sisällytettävä tähän ilmoitukseen tiedot asianomaisista tuotantostandardeista ja valvontajärjestelyistä.

Jäljempänä 14 artiklassa perustettu komitea tutkii tämän kohdan mukaisesti myönnetyn luvan jäsenvaltion pyynnöstä tai komission aloitteesta. Jos tutkimuksessa havaitaan, että tämän artiklan 3 kohdan a ja b alakohdassa tarkoitetut edellytykset eivät täyty, komissio pyytää luvan myöntänyttä jäsenvaltiota perumaan sen.

7. Komissio voi 14 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen antaa tämän artiklan soveltamista koskevat yksityiskohtaiset säännöt erityisesti seuraavien seikkojen osalta:

   a) perusteet ja menettelyt hyväksynnän myöntämiseksi tämän artiklan 4 ja 5 kohdan mukaisesti kolmansille maille ja tarkastuslaitoksille, mukaan luettuna hyväksyttyjen kolmansien maiden ja tarkastuslaitosten luettelojen julkaiseminen;

   b) tämän artiklan 3 kohdan d alakohdassa ja 6 kohdassa tarkoitettu sertifikaatti.”

3) Poistetaan 16 artiklan 3 kohdan toinen alakohta.

4) Muutetaan liitteessä III oleva C kohta tämän asetuksen liitteen mukaisesti.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan seitsemäntenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Sitä sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 2007.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä

Neuvoston puolesta
Puheenjohtaja

LIITE

Muutetaan asetuksen (ETY) N:o 2092/91 liitteessä III olevien erityissäännösten C kohta seuraavasti:

(1) Korvataan ensimmäisen kohdan toinen luetelmakohta seuraavasti:

”– ensimmäisellä vastaanottajalla luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä, jolle lähetys toimitetaan ja joka ottaa sen vastaan jatkojalostusta ja/tai kaupan pitämistä varten.”

(2) Korvataan 5 kohdan ensimmäinen alakohta seuraavasti:

”Tarkastuslaitoksen tai -viranomaisen on tarkastettava C jakson 2 kohdassa tarkoitettu varastoista ja varoista pidetty kirjanpito ja 11 artiklan 3 kohdan d alakohdassa tai 11 artiklan 6 kohdassa tarkoitetut sertifikaatit.”